

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

110422

NAVUKI
ino
MOLITVE
sa
MLADE LJUDI

sloshil
Janes Salokar,
Spiritval v' Ljublanški duhovščnizi.

V' LJUBLANI 1822.
Na prodaj v' duhovščnizi.

110422

110422

N 551/1951

PREDGOVOR.

Pred dvéma létama so bile te bukve-
ne parveq, natisnene, pa je æe qez
pol léta, kar so powlè, in védno je
opravane po nih. Vam, ktere rade
berete, jih dam spet na dan. Pa z' no-
vame qerkame so natisnene, de vam
posehmal ne bo veq tréba besedí vge-
naváte kakor doslé, ampak de vse lahko
takó berete, kakor govoremo. — Æe
zdavne so umne ino uqene moæje no-
voh qerk æelèle in obétale; ker so
vidale, kako teæko se s' starema kran-
ujana práv piwe in bere. Nékterah be-

sedí ňelo ně belo mogoče s' stareme
čerkame takó pisate, kakor se izrekó;
postavem: vesoko in vesoko,
gospoda in gospoda, těrpe,
itd.; le uganíte se je moglo, kakó de
naj se te in druge take beséde izre-
kó, beró. 3' novame čerkame pa se
da vsaka beséda ravno takó pisate, ka-
kor se izrekúje. In tude krajwe, in
toré bol perludne so beséde 3' no-
vame čerkame; naméste zhefhen o se
piwe zdé čučeno, naméste shivlje-
nje, živlene, itd. — Pa sej ňelo
malo je novih, toleko kolekor jih je
tréba, de imá vsak glas svojo čerkó;
in te nove so, kakor videte, veče dél
starem podobne. Zatoreč upam, de jih
bo kmalo vsak lahko bral. V' petih
menúta se, ktera æ brate znate, ob-

bam, vseh naučete; in potem, ko
jih boste navadeli, boste sami spoz-
nali, kolikani lože je po njih, kakor
starši brate.

3a mladost so te bukve posebno
urejene; večje del so v' njih take
nauke in take molitve, ki so bolj
mladem ljudem potrebne. Pa vendar
de odraščanje najdejo v' njih zanje
odučene; posebno nauke in molitve
pred spovedjo in pred svetem obhají-
vanjem, in po spovedi in po svetem ob-
hajílu. Sveta maza je po večjem ta-
ko, kakor jo mamek bere; zelo malo
je opuščenega in sam ter tje pokraj-
vanega. Pésme so skoro vse cerkovne
pésme, iz latinskega prestavljene; malo
jih je na novo zloženih; in tudi
druge molitve so večje del cerkovne.

Majhne so sajler te bukvene, pa
mislam vander, de je v' nih ob krat-
kem vse, kar pobožen kristjan za vsak
dan sosebno potrebúje. Zatore beríte
in molite v' nih, posebno ví mlade,
ker so nalauj za vas, in molíte tude
záme! —

V' Lublane 1. dan malega serpana 1825.

J. 3.

JÚTRANE MOLÍTVE.

Lube otrone in mladénje! bodete vse-
le bogabojeje in dobre. Molíte ra-
de, in preje zjutre se Bogú vsak
dan perporoqujte, de vas v' svoji
svete gnade ohrane. Skleníte per ju-
trane molítve lepo, pámetno, po
bøæjih zapovedeh æivète, in gréha
se varevate. Takó boste sreune, mir-
ne, Bogú in vsem døbrem ľudém
vseu in perjetne. Kdor pa noje rad
molite, nega Bog ne lube, ker tude
on Bogá nè; Bog mu bo svojo mí-
lost odvzel, in ták qløvek bo v' vse
mnoge hudobíje in pregréhe zavæl.

Ko se zjútře zbudiw, spomne se Bogá,
in kmálo vstane in se oblènje; pøt-
le poklekne in møle, postavam takó:

M O L Í T V.

V' imene Bogá Oqe†ta, in Si†na,
in svetega† Duha. Amen.

Moj Bog, moj lubegnive in dobrot-
lave nebøwka Oqe! zahválem te iz vse-
ga serŋa, de se me dozde, in poseb-
no letó nou takó milostavo vareval.

Spoznam, de od tebe je vse, kar imam: æivlene, zdravje, móu in vse. Ti se me stvaril, me ohranew in varejew; brez tebe ne morem biti. In zato se me stvaril, in me ohranew, de se te vsegamogounega, dobrótlevega, svetega in právičnega Bogá in Očeta spoznáte uqím, ine te iz vsega serná, in iz vse moqí, bol kot vse drugo lubem. Pa nè le stvaril se me, ampak me grewívwega tude od večnega pogublena po svøjim lubem Sine Jezuse Kristu-se odréwil, me gnado gréha varevate se, in sveto æivéte zadobel, me svøjo volo razodel, me po mojih uqenikah bogaboječnoste in prave sreče iskate uqíw, in me, qe bom po tvøjih zapovedah na tém svéte æivel, po smerte k' sebe v' nebesa vzete, in večno zvelíqate obétaw. Poníæno te zahvalam za vse tolekúne dobróte, o moj Bog in Gospod!

Æal me je, in se iz serná kesám, de sem te, o moj Bog! ktereokrat razæá-

lil; de nésem zmíre, kakor zapovéu, svøjih lubeh staršev in drugih vík-wah sluwal in spowteval; de nésem pokoren in priden bil, ampak velíkrat razposajèn in hudoben. Æal me je tude, de sem kedej komu drugemu uklubeval, ga jezíl, powkodeval. Terdno oblubem in sklenem pobolwate se, vsega gréha se várevata; po tvøjim svetem nauke æivéte; pameten, priden in pokoren bite; iz lubèzne do tebe vse, bode tude kaj teækega, rad storíte, in svøjiga bliænega, to je, vsaþnega ylovéka, ñelo svøje razæalniþke in sovraþneke zavolo tebe lubite, ker so vse tvøje stvarí, tvøji otrøne, na-we bratje in na-we sestre, in za vse je Jezus Kristus umarl, in vse zapovéu lubite.

Poniæno te prosem, varej me dans in vsele v' duwne in telesne nevarnoste, posebno pa v' gréh, o moj Bog! Tebe groqím in darujem zdé svøjo duwo in svøje teló, svøje mis-

le in æele, svøje vesele in tarplene,
in vse kar imám, de vse ouístaw in
posvetiw, de se perjetno in vwey sto-
riw.

Prosem tudé za svøje starwe, gos-
podarje, za vse vikwe, in za vse ver-
ne kristjane æive in mertve, bode nam
vsem milostev, svete nebæuke **Ŭ**qe! —

Prosem tudé mater bøæjo, angel-
ne in vse svetnike bøæje, prosíte Bo-
gá za nas zdé in ob naše smertne
ura. Amen.

(Po dneve se veýkrat Bogá spomna,
in ga lube; posebno pa van misle,
kedar te kèj v' gréh napeluje. Bog
te povsod vide, in bo gréwneke in
vse hudøbne ludí veýno zavérgel in
pogubil.)

MOLÍTŤV PRED DÉLAM.

Tí nam zapovéw délate, o Bog!
tvøje povelé dopolnem, qe zvesto in
prídno délam, kar me starwe, ale go-
spodár in gospodína in druga vikwe

vkaæejo. Iz lubæzne do tebe hojem
priden in zvést bite, in vse svøje
dolænostíe, tude teæke in zoperne,
rad in nepregovárjama storíte.

MOLÍTŮV PO DÉLŮ.

Zahválem te, moj Bog! de sem
s'tvøjo pomoujó storil, kar me je bilo
vkazanega. Tebe naj bo to k' qaste,
in moji duæe k' zvelíqanu. Kar mo-
rebite né práv narejenega, ale pa kar
sem per déle grešil, odpuste me mí-
lostevo; drujikrat, in preqe, ko bo
moqe, hojem poprávite.

MOLÍTŮV PRED NAÚKAM.

O Bog, stvárnek vseh rečí, ke se
nam zató úm in pamet dál, de se
uqemo resníqo, tebe, tvøje stvarí, in
vse dóbro in potrébno qedale bol spoz-
navate, prosem, daj me svøjiga sve-
tega Duhá, de mojo slabo pamet raz-
s-etlí, nauqite se vsega, kar je tebe k'

qastə, mene in drúgim k' qasne in
veqne sréqe. Amen.

(Jezus je rastel v' modróste in v'
vsem dobrem pred Bogam in lu-
dém, takó tude ví, lube otrone!
Rade se dobreh reqí uqíte, de boste
sréqne, in Bogú in ludém perjet-
ne. Svoje učenike zvesto posluwajte,
in jih spowtújte, oní vam dobro
hoqejo; pregréwnih naukov hudob-
nih ludí pa se várejte.)

MOLÍT2V PO NAÚK2.

Poníæno te zahválem, o dobrot-
lewa Bog! de sam se takó lépeh reqí
naúqil. Tí me dáw perloænost, tako
lépeh in dobreh reqí nauqíte se. Pro-
sam, varej me, de ne bom zató neq
bol prevzeten in owáben, temuq le bol
poníæen in pámeten. Brez poníænostə,
pokórnostə in prídnostə me učenostə
neq ne pomagajo. Kolekor veq znám
in vém, toleko bolwe in svetejwe
moram bitə.

MOLÍTV NA PAU2.

Luba Bog! povsod se, in vse ta
je priqejoye. Tude tukej se, in me
videw. Za vse, kar délam, me bow
plaqueval. Živíno paste je zdé mōje
opravílo, v' wkodo jo varevate mōja
dolænost; klete je ne smém, in tude
na pawe naj neumnega ne pouénate.
Várej me, o Bog! po svōji mílosti,
in ne perpuste, de ba se ta s' kakem
gréham zameril.

PĚSŤM NA PAU2.

Tukej le pod mílem Bogam
Se ma serqe veselí;
Če sem tude mej nadlógam',
Míslam: Bog za nas skerbí.
Bōæja vola je, de pasem,
In storím, kar ma rekó;
Le va dóbrému naj rasem,
Vse k' zvelíqanu bo tó.

ANGELSKO ČEŦENE.

1. Angel je Maríi oznánil, de bo spo-
čela od svetega Duhá.

ČeŦena Maríja, gnade polna, Go-
spód je s' teboj, æegnana se med æe-
name in æegnan je sad tvøjiga telesa,
Jezus. Sveta Maríja mate bøæja, proš-
za nas gréŦneke zdé, in ob naše
smertne ure. Amen.

2. Maríja Angelu odgovorí: Lej, dékla
Gospodova sam, naj se me zgodi
po tvøjih besédah.

ČeŦena Maríja itd.

3. In beséda se je vŦlovéŦila, in je
med name prebivala.

ČeŦena Maríja itd.

(Angelsko čeŦene se mole zjutre, o
poldne, in zvečer, kedar zvoní.)

PRED JEDJÓ IN PO JÉDŽ

mole takó:

O Bog, naw Ŭqe! tí nas æivíw, tí dajew nam, in vsem stvarém æíveæ in hrano, æegnaj nam, te prósemo, to jéd, ktero iz tvøjih dobrotlevéh rók prejmemo, in dàj, de bomo po né zdrave in terdne tvøjo sveto volo na svéte 3' veselem dopolnevale. Po Kri-stuse Gospode nawem. Amen.

Ale pa: Ŭqe naw, in Čeujena Marija.

VEČERNE MOLÍTVE.

Préden grew spát, poklekne in reče:

Svéte vsegamogóqne Bog, nebew-ke Ŭqe! qast in hvala te bode véko-me. Kakó me je mogoye te vrédno zahvalite za tolekan prejetei dobrót? Pàq je rés, de za nas práv po oqetovo skerbiw. In ne le scivlene, zdravje, vesele, in druge perjetne rezi, ampak tude terplene, pomankane, in vse 3o-

pernosta in teæáve so nam dobróta,
ker nas perganajo tebe iskate in lu-
bite, in takó veqno zvelíqane zaslu-
æite.

Poseben dar tvoj je tolekan lépeh
opomineván in naúkov k' dóbrému,
ke sem jih dnes od svøjih lubeh star-
wev, uqenikov, ale od družeh bogabo-
jeqeh ludí sliwal. Nar veqe sreqa mø-
ja pa je, de sem pravoveren kristján,
de te, o Bog! spoznám in qez vse
lubem.

Ale bojím se vander, de te dnes
nésem bil v' vseh reqéh práv zvest in
vweq. Kakó sem dnes æível? Ale né-
sem svøjiga lubega Bogá in Oqeta kte-
rekrat razæálil?

Sprawaj zdé ob kratkem svøjo vést',
kaj se po dneve grewil ale grewila.
Misle: Ale se Bogá lubil?

Ale nése bil svøjim starwem nepokó-
ren; ale jih nése po nemarnem je-
zil, jim uklubeval? svøjim bratam,

sestram, ale drugem ľudém nagajal? Ale nése bil samogláven, nepokójin, powkodlew, togóten, beséden, nezvést, lén in toælew? Ale nése k' hudobnem ľudém v' was hódil? Ale se nése z' jezíkam pregréwil? Ale nése nekomur ney vzél? Ale se nése nobenkrat zlegál? Ale nése bil lakomen, poæréwen? Ale se dnes dolænostíæ svøje prídnó dopolnil? Ale se dnes tista gréh kej pobolwal, h' kteremu se æe zdavne nar bol nagenen, in kterega se dozde nar veýkrat stóril? Kaj te je nar nevarnewega, in qesa se moraw nar præj odvadate? —

Takó se spráwaj: pøtlæ pa v' serne Bogá odpuyena prøse, in rene:

Poníæno te prosem, lube moj nebcuqe! odpusta me vse møje gréhe, ktere sam dans, ale pa tude we præj storil. æal me je, de sam takó nespameten bil, de sam tebe takó lubegnívega, dobrotlevega in svetega Bogá in Ouyeta razæalil. Ves drugáýen bom jutér, qe domívím.

Prosem te, lube moj Bog! desa nevréden gréwnék, prosem te poníæno, varej me neqóy v' vse duwne in telesne nesreçe, in daj, qe je tebe k' qasta, de jutre zdráv in terden vstánem tvøje svete zapovede zvesto dopolnevat.

Sveta Marija mate bøæja, vse svetnike in angelne bøæji, prosíte Bogá game, de usliwæ møjo molítev, de mene in vsem vernem kristjanam, posebno møjim starwem in vikuem, møjim perjatlam in dobrotnekam svøjo sveto mílost dodelí, de nas v' svøji sveti lubezne ohrane, in de tude vsem vernem duwam yeyne mír in pøkoj dá. Po Jezuse Kristuse Gospode nawam. Amen.

Tebe, o Bog! grouím zdé ine vsele svøjo duwo in svøje teló. Amen.

(Wqe naw. Čewjena Marija.)

M O L Í T V E

P E R S V E T E M A W E .

Naj né svetejwega v' svete katolawke
 ģerkve, in naj imenitnewega od
 svete mawe. Zatore morate vsele,
 lube otrone in mladénue ! 3' vso
 poniženostjo, qastjó in bogabojeu-
 nostjo per svete mawe bite. Jezus
 Kristus, Sín bœæji, prave Bog in
 Človek se sám na altarjih per svete
 mawe v' mawnekoveh røkah swøji-
 mu nebewkemu Očetu za nas nevída-
 ma darúje, vídama pa ga mawnek ; in
 se hoqe per svetem Obhajíle natan-
 ko 3' name sklenite. Tolekwna je
 negova lubežen do nas! —

Sveto mawo je Jezus Kristus per zad-
 ne veqerji postávil, práden je za nas
 terpel in umerl. Krah je namreč
 vzel v' swøje svete in qastitleve
 roke, ga posvetil, razlwmil, in
 swøjim učenġam dal, rekóu: Prej-
 míte in jejte to vse: Žakaj
 to je møje teló, ktero bo za
 vas 3 dano. Po veqerji vzáme tude
 kelh, ga posvetí, in swøjim učen-
 ġam dá, rekóu: Píte iæ nega
 vse: Žakaj to je møja kri,

novęga in věčnęga zákona, která bo závas in zá nih veliko v' odpuęene grěhov prelíta. Takó je sveto mawo postavil, in jim rekel ravno tako dělate, kakor je on storil, rekoę: Dělaјte to v' moj spomín. In takó mawneke dělajo we zdě per svete mawe.

V' Kristusov spomín darúje tedeј sveta katolwka ěerkev in mí æno Bogú dár svete mawe: v' spomín namreę Kristusove lubęzne do nas, ke je nawo ylověwko natoro nase vzěl, in jo s' svōjo bōæjo osebo ale perwono zedínil, in nas takó spet z' Bogam sklenil; ke je nas uęil, zá nas terpel in umerl, in nam gnado grěha varevate se, bogaboјe ěe æivěte in věčno zveliqane zadobite zaslúæil. Le samo po Kristuse zamoremo odpuęene svōjih grěhov zadobite, sveto æivěte, in zveliqane bite, in po nekomur družem ně. Samí od sebe ne moremo nobenęga zaslúæena iměte brez gnade bōæje, ktero nam je samo Kristus zaslúæil in zadóbil. Taga, hoęe Kristus, de se per svete mawe spom-

nemo, ke prave: Dělajte to v' mojj spomin.

In če se per svete mawa, negove brezkonne ljubzne, negovih svetih naukov, negovega britkega tarprena in negove grenke smerte živo spomnemo; če ga za pomoč pobolivate se, sveto živete, in v negove ljubzne védno ostate, in za vse potrebne gnade ponižno prosimo; če se vse ænim vred Bogú Oçetu iz serija darujemo, svojimu bližnemu vse raztalene rade odpustimo, in vsakega uloveka zavolo Bogá zárs ljubemo, itd.: bomo tolekunega darú svete mawe rés deležne, in velik velik sad in prid po né imele. Kdor pa le iz navade, brez æive vere, brez serijne ljubzne do Bogá k' svete mawe hode, in je per né nespodobno; on ne more iæ ne nobenega dobička imete, ker Bog pregréwnem serijam, dokler se nočejo k' Bogu obrnite in ga lubite, svoje posvečjóue gnade ne dá.

Sveta mawa je tedej ravno tiste dár, ktere je bil za nas na kriæ darovan, in se v' ñerkve vsak dan ponavlja, in se bo do konja svétá, samó 3'

letém razgloukam, de je tistekrat Jezus Kristus svojo sveto réwno krí za nas prelíl; dar svete maue pa je nekerváv dár.

M O L Í T 2 V

PRED SVETO MAUO.

O Bog! poníæno in z' zaúpanem prídem v' tvøjo sveto vexo, in pred tvoji svet altár te molet in qastit, te Jezusa Kristusa, tvøjiga lubega Sina, in ænim vred sam sebe, in vse, kar imám, v' vexo qast in hvalo darevat.

Mislem se, kakor de be bil zdé per zadne veqerji med negoveme uqenje, kjer jih je lubeznívo tolaæil, in se nim in nam v' zakramente svetega réwnega telesa v' spomín zapustil; ale pa kakor de be bil na Kalvárii per nem, kjer se je za nas na kriæe dareval. Obojiga spomín obhajamo per svete maue, in oboje se tukej ponavla. Rekel je namrey: K o l e k o r k r a t b o -

te to délala, débajte v' moj
spomín. Spomnem se tedej negove
neizreyene ljubezne do nas, negovega
britkega terplena, in negove grenke,
nedolžene smerte, negovih qudexev
in naukov, in negovih svetih ob-
lub; in te, o Bog, poniženo in iz
sérna zahvalam za vse, mene in vsem
vernem dodelene dobrôte.

Zaupajoč v' zaslužene tvøjiga bøx-
jiga Sinú, našega odrešeníka in zve-
ličarja Jezusa Kristusa te zdé poniž-
no darújem, o Bog, dar svete maue,
in vse svøje æele in potrebe, vse
svøje teæave in svøje terplene, vse
svøje nagnene in djane, svøjo duwo
in svøje teló, in vse, kar imám
de vse posvetíw, de me moje grêhe
odpastíw, me pobolwaw, me vse po-
trébne rečí dodelíw, de me revnega
in v' mnoge skuwnave in nevárnos-
te postavljenega qlovéka varéjew, in
po svøji miloste v' večno zvelíçane
perpeláw.

Kesám se vseli gréhov, in te pohlevno prosem, odpusti me jih. Daj me pomoy pobolwate se; iz serná æelím.

Prosem te tudi za svøje stæwe, gospodarje, vikwæ; za svøjo æelahto, za svøje parjåtle, dobrótneke, sovraæneke; za vse, ktere so me kedej æalile, ale ktere sem jáz æalil; za vse, ktere so se møjim prównam perporoqile; posebno pa tudi za svøje uyenike, spovedníke, duhóvne pastirje, za deæelsko in duhovsko gosposko, in za vse verne kristjane æive in mertve. Daj nam vsem na svéte resníno spoznate, sveto in bogabojeçe æivéte, in po tém æivlene veyno zveliqane gádobite. Sklenem svøje æele z' maunekoveme æelame; usliwæ nas, o nebecke Oye, po Jezuse Kristuse svøjim prelubem Sine, kterega ta per svete mawe darújemo, in ktere s' teboj in s' svetem Duham edíne. Bog æivi in kralúje od vékome do vékome. Amen.

K' ZAČETKU SVETE MAŦE.

V' imene Bogá Očē†ta, in Sí†na,
in svetega† Duha. Amen.

3' vso poniženostjo ino skesánem
sernam padem pred te na svøje grēw-
ne koléna, moj stvarnek, moj Bog,
moj odrewník in zveliqar ! in te
molem 3' vsema angele in svetníke,
in pohlevno prosem, ne zaverže me
nevrédnega grēwneka, temuq usmíle se
me: odpúste me møje gréhe in hu-
dobíje, in daj me svøjo sveto po-
mouq, te v' prihodno iz vsega serna
lubite in qastite, in po tvøjih sve-
teh zapovedeh védno æivéte.

Spoznám ine se te spovém, moj
Bog, de sam veliko grēwil, 3' mislejo,
3' besédo, in djanem. Velikrat sam
tvøje zapovede prelømil, in te silno
razæalil, moj Bog in Gospod !

Prosem Maríjo, mater bøæjo, svet-
nike bøæje, in vse bogabojeqe kristja-
ne, prosíte zame nawega Gospod-Boga.

Čast bode Bogú Očetu, Sinu in svetemu Duhu, kakor je bilo od začetka, zdé in vse véne čase. Amen.

G L O R J A.

(Kedar jo mawnek mole.)

Čast bode Bogú na viwáve, in mír dobram ľudém na zemle. Lube-
mo te, mólemo te, povikwújemo te,
hvwálemo te za tvōjo veliko čast, (ka
se jo nam razodel) Gospod-Bog, ne-
beurke kral, Bog, vsegamogóyne Oče,
Gospod Jezus Kristus, jagne bōæje,
edínorojene Sin Očetov, ke jemlew
gréhe od svetá, usliwē nawe prōwne!
ke sediŭ na desníne Bogá Očeta, usmí-
le se nas! Ti sam se svet, ti sam
Gospód, ti sam nar vikwē, Jezus Kri-
stus, s' svetem Duham, v' veličastve
Bogá Očeta. Amen.

Bog bode 3' name.

MOLÍTV PRED LÍSTAM.

M o l í m o.

O Bog, Oče vseh ľudí, posebno dobréh in bogabojčeh kristjanov, posvete nawo dúwo in nawe teló; uslíwe, kar te zdé mawnek za nas prose, in daj, de védno v' prave vere, v' terdnem upane, in v' svete lubezne æivemo, te s' qistem serham dopádemó, in veqno 3velíqane doseæemo. Po Jezuse Kristuse Sine tvøjim Gospode nawem, ktere s' teboj in s' svetem Duham æiví in kraluje Bog od vékome do vékome, Amen.

L Í S T.

(I3 bukev modróstæ, Sírah. III. p.)

Otrøne! posluwajte očetove nauke, in takó délajte, de boste sræune. Zakaj Bog 3apové otrøkam očeta spowtevata, in dá matere oblást qez otrø-

ke. Kdor Bogá lube, mole za odpu-
 ujene gréhov, se jih vareje, in je
 v' vsakdané molítve uslíwan; in kdor
 svøjo mater spowtúje, se napravla za-
 kláde. Kdor svøjiga oçeta v' qaste
 imá, bo nad svøjimè otrónje vesele
 doæivel, in ko bo mølil, bo uslíwan.
 Kdor svøjiga oçeta spowtúje, bo dol-
 go æivel, in kdor oçeta sluwa, raz-
 veselúje mater. Kdor je bogabojèq,
 spowtúje starwe, in jim sluæe, kakor
 svøjim gospodárjem. V' djane, v' be-
 séde in v' vse poterpeælívoste spow-
 túj svøjih oçeta, de nih æegen nad
 te pride, in de do kónqa per tebe
 ostáne. Oçetov æegen otrøkam hiwo
 vterde, materna kletev jo podkopá.
 Nekár se ne vesele neqaste svøjih oçe-
 ta; zakaj nih sramøta tebe né qast.
 Ulovéka qast pride iz qastí negóvega
 oçeta, in sinú sramøta je øqe brez
 qastí. Sin, podpiraj svøjih oçeta v'
 nihove staroste, in ne æale jih, dok-
 ler æive. Ne zanequj jih per svøji mø-

ȳa; zakaj usmílene oȳetu skazano,
 (per Boge) ne bo pozábleno, in za
 poterplene matrne slaboste te bo do-
 bro povérmeno. V' pravíno te bo to
 perwtéto, in v' nadlogah bow (per
 Boge) v' spomíne, in tvøji gréhe se
 bodo stajale, kakor led na solnne. Ka-
 kó malopríden je, kdor svøjiga oȳeta
 zapustí, in preklet je od Bogá, kdor
 svøjo mater jezí!

E V A N G E L 2.

(Evangele S. Janeza XV. p. 7-10. v.)

Tiste ȳas je Jezus svøjim ȳen-
 ñam djál: Če v' mene ostanete, in
 ȳe møji nauke v' vas ostanejo, prosí-
 te le, kar hoȳete, uslíwane boste. Ta-
 kó møjiga Oȳeta ȳástete, ako veliko
 sadú obredate, in pokazete, de ste
 møji (prave) ȳenñe. Kakor Oȳe
 mene lubé, takó vas jáž lubam; osta-
 níte v' møji lubèzne! Če se po mø-
 jih zapovedeh ravnate, ostanete v' møji
 lubèzne, kakor se tuda jáž po zapovedeh

svøjiga Oqeta ravnám, in v' negova
 lubezne ostanem. To sem vam govó-
 ril, de bo zmirè moje vesele v' vas,
 in de bo vawe vesele popolnoma.

„Po evangeleskeh besédah nam Bog
 odpuste nawe gréhe.“

V E R A.

(Kedar jo mawnèk molè.)

Verejem v' Bogá Oqeta vsegamo-
 góqnega, stvarneka nebes in zemle,
 in v' Jezusa Kristusa Sina negovega
 edinorojèniga, Gospoda nawega, ktere
 je spoqet bil od svetega Duhá, rojen
 iz Marije Devije, terpel pod Ponjtem
 Pilátam, križan bil, umerl in v' grób
 položen. Wel pred pekel, tretji dan
 od smerte vstal; v' nebesa wel, in
 sedí na desníne Bogá Oqeta vsegamo-
 góqnega. Od ondod bo perwel sodet
 æive in mertve. Verejem v' svetega
 Duhá, sveto katolewko rkerkev, obqe-
 no svetnikov, odpuyenje gréhov, vsta-
 jene æivota, in večno æivlene. Amen.

D A R Z V Á N E.

Prejma, nebeuke Oqe, vsagamogóune veune Bog! lete nedólæne, qi-ste darí, ktere te zdé tvoj maunek darúje, in ktere te ænim vred tude mí pravemu, æivemu Bogú, za odpuyene svøjih gréhov, svøjih zamer in zaníkernost, in za vse potrebe, zase, za svøje, za priqejóqe in za vse verne kristjane æive in mertve darújemo, de bodo nam ine nim k' dóbrému in k' veunemu æivlenu. Amen.

Maunek se po darevane oberne k' ludstvu, in jim reqe: Molite bratje, de bo moj in vav dár Bogú vsagamogóunemu vweq in perjeten.

Tí odgovore: Prejma, o Bog! lete darí iz maunekoveh rók k' svøji veune qaste in hvale, k' prídu navemu in k' prídu vse svøje svæte ñerkve. Amen.

TIME MOLÍTVE.

Pohlevno prósemo, o Bog, naj te dopadejo leté nedolæne darí krúha iné vína, in ko bodo v' teló iné krí tvøjiga prelubega Sina Jezusa Kristusa sprebernene, dàj, de ga vrédno tukej na altarji úástemo, in se negóvega terplena in negóve smerte deleæne v' vsem svøjim æivlene po negovih sveteh naukah ravnámo. Po tém istem Sine tvøjim, Gospode nawem, ke s' teboj in svetem Dúham edíne Bog æiví in kralúje od vékome do vékome. Amen.

P R E D G O V O R.

O Bog, k' teba povzdígnemo !zdé z' maunekam vred svøje serha, in te poníæno zahválemo za vse tvøje darí, in za vse, kar se nam storil. Zakaj tréba, dobro in dolænost je, te vsele in pvsól hvalo dajate, svete Gospod, vsegamogóune Døe, veune

Bog! Po Kristuse Gospode nawem.
 Po katerem angelje povzdigujejo tvoje
 veličastvo, te molejo gospostva, se
 pred teboj tresejo oblasti, in vseh ne-
 bes moči, in zveličane Serape te v'
 en glas veselo petje æenejo, kateram se
 tude mi pridružite ponižno prošemo,
 rekóu:

Svet, svet, svet se Bog vseh reči,
 Nebó in zemlja sta polna tvoje sláve!

Hozána na viwáve!

Hválen bode Kristus, od Očeta k'
 nam poslán!

Hozána na viwáve!

SPOMÍN ZA ŽÍVE.

Ponižno te prošemo, milostave
 nebeške Oče, po Jezuse Kristuse Si-
 ne tvojim, posvete in store se! per-
 jeten letá naw dar, kterega te za ves-
 volno katoleško ñerkev darujemo, de
 jo po vsem svéte razwiraw in obvara-
 jew. Darujemo tude za svojiga pape-
 æa I., ukofa I., ñesarja I., de jim

svøjiga svetega Duhá in svøjo sveto pomoq v' nih težkeh opravíleh dodelíw; in za vse pravoverne kristjane, de jih v' prave vere, v' upane, v' luhezne in v' svøji svete gnade in sluæbe ohraneu.

Prósemo te tuda za vse priqejóqe, in za vse, za ktere smo obľubile, ale za ktere smo posebno dolæní molite.

(Tukej imenuj tiste æive, za ktere hoqe posebno sveto mawo Bogú daréváte, starwe, brate, sestre, ælah-to, perjátle, sovráæneke, dobrótneke, uyeníke, spovedníke itd.)

PRED POV3DIG2VANEM.

Delæne prøwne qastílleve devíne in matere bøæje Maríje, in vseh svetníkov te prósemo, naj te bodo wæqe in perjetne letí nawe darove, o Bog! daj nam mírno in bogaboqe æívlene na svéte, wænemu pogablenu nite, in nebuuko vesele doseqe. Po Jezuse Kristuse Gospode nawem. Amen.

K' POVZDIGEVANU.

O usmílené Bog! poniženo poniženo
te prošemo, store se vwey in parjeten
naw dár krúha in vína, in daj, de
bode zdé v' teló in v' krí tvøjiga
prelubega Sina, Gospoda nawega Jezu-
sa Kristusa sprebernen, ke je zve-
yer pred svøjim terplenem krah vzél
v' svøje svete in yastítleve roke, je
povzdígnil svøje oyi v' nebó k' tebe
Bogú, svøjimu vsegamogóynemu Oye-
tu, te zahválil, ga posvetil, razlòmil,
in svøjim uyennam dal, rekóy: Prej-
míte in jéjte od tega vse: Za-
kaj tó je moje teló.

(Tukej se zgodí sprebernene, in Kri-
stus' je v' podóbe krúha priyejóy.)

Per povzdigeváne svetega rewnaga te-
lesa terkaj na persa, in reye:

Verejem, o Jezus! de se zdé tu-
kej na altarji po bøæji in ylovéuka
natoré æív priyejóy, lubam te, mo-

lem te, bode me ravnemu gréwneku milostev!

Po povzdigaváne svetega réwnega tele-
sa rene :

Ravno takó vzáme tude po vejer-
ji kelh v' svøje svete in yastítleve
roké, te spet zahvále, ga posvetí in
svøjim učenjam dá, rekóu: Prejmi-
te in píte iæ nega vse: Zakaj
to je kelh møje kerví, novaga
in veynega zakona: skrivnóst
vere, ke bo za vas in za nih ve-
líko prelíta v' odpuyene gré-
hov. — Kólekorkrat boste to
délae, v' moj spomín délajte.

(Tukej je Kristus tude po podobe vína
v' kelhe prirejóu.)

Per povzdigaváne svete réwne kerví
terkaj spet na persa, in rene :

O sveta réwna krí, za nas na krí-
æ prelíta, opere nas od vseh naweh
hudobíj!

PO POV3DIG2VAN2.

Spomín terplena, vstajena in vnebohoda Kristusovega obhajamo, in tvøji nezmerne svetoste tvøje darí, o Bog, darújemo, qíste, svete, neomádeævane darí, svete krah veqnega æivlena, in kelh veqnega zveliqana: sveto réwne teló in krí tvøjiga prelubega Sina nawega zveliqarja Jezusa Kristusa.

Poglej na nas, vsegamogóyne nebeške Øqe! 3' mílostevame in perjázneme oqmí, in naj pernes predte naw dár tvoj svete angel, in daj, de bomo s' tvøjo lubæznajo in 3' nebeško mílostjo vse napolnene, ktere-kole te presveto teló ine krí tvøjiga Sina darújemo. Po tem ístem Jezuse Kristuse Gospode nawem. Amen.

SPOMÍN 3A M2RTVE.

Usmíle se tuda vseh svøjih vernah sluæabnekov in sluæabnej, ktere so

pred nama v' večnost vŕa, ino tvoje
obliuje gledate upajo. —

(Tukej imenuj martve, za ktere ho-
čew posebno molite.)

Odpuste in zbríwæ, o Bog! le-
tém in vsem vernem mertvem nih
dolge, in dodéle jim večno zvelí-
qane. Po Jezuse Kristuse, Gospode
nawem. Amen.

TUDE NAM GRÉWNĚKAM.

Tude nam gréwnekam, ke imámo
v' tvojo neizmerno mílost zaúpane,
prósemo, odpuste nawe gréhe, in daj,
de pridemo, ne po svojim zasluæene,
temuq po tvojim usmílene, v' druæbo
tvojih apostelnov, marternekov in vsah
svetníkov. Po Jezuse Kristuse, Go-
spode nawem, po kterem nam lete
darí, in vse dóbro védno delíw, nas
posveqújew in oæívlaw; po nem,
ænim in v' nem te bode Bogú Oqetu
vsagamogóqnemu, v' edínosti svetega

Duhá vsa qast in hvala vékome vé-
kome. Amen.

Ð Ç E N A W.

Po Kristusovem nauke in povelu
molímo :

Ðqe naw, kir se v' nebeseh, po-
sveqeno bode tvøje ime. Pride k' nam
tvøje kralestvo. 3gøde se tvøja vola,
kakor v' nebeseh, takó na zemle. Dàj
nam dens naw vsakdan kreh. Odpu-
ste nam nawe dolge, kakor mí odpu-
šamo svøjim dolæníkam. In nas ne
pelaj v' skuwnávo, temuq réwe nas
od hudæga. Amen.

Bøæji mír bode vsele 3' name!

J A G N E B Ð Æ J E.

(Terkaj na persa rekóu :)

Jagne bøæje, ke odjemlew gréhe
svetá, usmíle se nas!

Jagne bøæje, ke odjemlew gréhe
svetá! usmíle se nas!

Jagne bøæje, ke odjemlew gréhe
svetá, dàj nam mír!

PRED SVETĚM OBHAJÍLAM.

Gospod Jezus Kristus, Sin prave-
ga, veynega Bogá, ke se po vole svøji-
ga Oqeta s' svøjo smertjo ves svét od
pogublena odkúpil, in ga s' svøjim
svetim Duham oæível in posvetil, ré-
we me po tem svøjim presvetem tele-
se in svøji svete réune kerve od vseh
møjih gréhov, in od vsaga húdega,
in dàj, de védno po tvøjih sveteh za-
povedeh æivím, in de te nekola ne za-
pustím, ke 3' ravno letèm Bógam Oqet-
tam in svetem Duham æivíu in kra-
lújew od vékome do vékome. Amen.

(Çe greu med mawo k' svetemu ob-
hajilu, mola we to molítév:)

Obhajilo tvøjiga presvetega telesa,
Jezus Kristus! kterega se jáz nevréden
qløvek predérzem prejeta, me ne bode
k' sodbu in k' pogublenu, temuq po
tvøjim usmilenu in po tvøji lubezne
branílo in zdravílo duue in telesu,
ke æivíu in kralújew 3' Bógam Oqetam

in svetem Duham od vékome do vékome. Amen.

Nebowke krah bom prejel, in v'boweje ime klinjal.

SVETO OBHAJÍLO.

(Mawnek deræí v'roke sveto réwne teló, in rewe trikrat, kar tuda ti za nim rewe:)

Gospod, nésam vrédan, de grew pod mowo strého, temuq rewe le besédo, in mowa duwa bo ozdravlena.

(In ko se mawnek obhaja, rewe za nim:)

Teló Gospoda nawega Jezusa Kristusa ohráne mowo duwo v'weyno æivlene. Amen.

(Ye mislew k' svetemu obhajilu ite, in ye med mawo obhajajo, pojde zdé. Ye pa ne mislew ite, æele vsaj Kristusa prejete, in takó se bow duhovno obhájal. Mej tem, ko drúge gredó, ti mowe:)

O lube moj Gospod Jezus Kristus, prave Bog in človek, moj odrešenik in zveličar, kolekuna je tvoja lubežen do nas, ke nam v' svetem zakramenta sam sebe deliš! Svøjo neizrečeno lubežen hoješ namreč takó svøjim lubem vernem pokazate, jih posvečevate, in jim upane date. Verjem, de je vse resniča, kar se učil in zapovedal, vse k' našemu zveličanju in k' naše večne sreče. Rad ba te dens tude jáz z' družema vred prejel, tode moji gréhe, ke se jih we nésem pobolwal, me ne dajo. Pa dáj me gnado zapustite vse moje napake in gréhe, in takó se práv skerbno pripravate, te drujikrat, po tvoji milosti, vrédno prejete: vrédno namreč, kolekor zamorem, ker popolnoma vrédni toleke sreče nékole ne bom.

PO SVETEM OBMAJILU.

Kakó imenitno je keruansko ljudstvo! Bog je med nama in v' nas.

Bœxi tempel smo. Zahvalemo te, o milostave Gospod, ke se takó globoko poniæaw, de se z'nama revnema stvarmi zedinew. Bode védno per nas, in ne zapuste nas v' naweli revali in skuwnawah. Daj nam vse, kar potrebujemo za duwo in teló: tvøji otrøne smo, ine æelemo bita weyno. Amen.

M' KONŦU MAWE.

Dokonqále smo dár svete mawe. Kakor tvøji lube uqenqe per zadne weqarji, o Jezús! takó smo beli tude mí zdé per tvøji svete míze, per tvøjim svetem altarji; ker smo tude mí tvøji uqenqe. Premiwevále smo tvøjo neizweéno lubezen do nas, tvøje brítke tarplene, in tvøjo grenko smert. Poníæno te zahválemo za vse tvøje tolekúne dobróte; æegnaj nas po røke swøjiga mawneka, in daj, de tvoj svet æegen védno per nas ostáne. — Prósemo te, bode nam vse to k' prídu, de poníæno, mírno, krøtko, bogabo-

ječe in sveto na tēm svēta žīvemo;
 po tēm žīvlēnē pa per tebe vēcno
 žvelīqane dosežemo. Po tvōjim ne-
 skōnynem žaslūžēnē, Jezus Kristus.
 Tebe gre vėkome vsa qast in hvala,
 Amen.

PĒSĒM PER SVĒTĒ MAWĒ.

K' žaqetku svēta mawē.

I.

Otrōņē tvōji, vēqne Bog!

Smo parwē te qastīt.

Odrēwē nas od vsēh nadlōg,

Dāj mīlost žadobīt'.

Sej wēqē lube sē vselej,

Perjāžno ždē na nas poglej:

Darvāli homo qīste dār,

O Bog, žavrēqē nas nekār,

Ža — vrēq' — nekār,

Žavrēqē nas nekār.

2.

Zapráv'le smo tvoje darí,
 Kakor zgublene sín;
 Pregréšne délala rečí,
 Zgubila tvoj spomin.
 Al Jezus je perval na svét,
 Pregréhe strup per nas zatiét.
 Bog! store vředne tih dobrot,
 In pélaj nas na pravo pót,
 Na — pra — ve pót,
 Na pravo pélaj pót.

K' G L O R J I.

(Če jo maš nek mola.)

Vsa uast, lubežen, hvála
 Bogú bod' védne uas;
 Prečudno je skazála,
 Se nega skerb za nas.
 Iz sérna te pojémo.

Te mól'mo trojne Bog!
 Vse dobro, kar prejmémo,
 (Je le iz tvojih rok.) (dvakrat.)

K' EVANGELU.

Kristjane posluwajte

Svet' evangelium:

Po neme se ravnajte,

Vam bo razsvétlil um,

Sam Bog nam oznanúje,

Nebewko to modróst;

Napúho poniæúje,

(In pravo da svetóst.) (dvakrat.)

H' KREDO, ALZ VERZ,

(Çe jo ma w nek mole.)

I.

Gospód, moj Bog, poniæeno verjem,

Kar ñerkev tvøja zapové;

Po umu svøjim ne permerjem,

Kar sumet' ñlòvek tè ne smé.

Çadost je priça ñerkve tvøje,

Çastit' uýí en'ga Bogá,

In hvalo trém perwonam pøje,

(Jim vsam enako çast spozná.) dvak.)

2.

Bogá Očeta iné Sina,
 In svetega Duhá častím,
 Ta vera me serne spomina,
 De védnó naj svetó živím.
 Mogóyne Oče, stvarnek svéta,
 Obvaraj me s' svojo rokó!
 In ak serne se v' gréh zapléta,
 (Naj tvoja milost blizo bo.) (dvak.)

3.

Bog, verjem, de je Sin tvoj večen,
 Prečudno bil na svét spočet:
 Je perwel, de ne bom nesrečen,
 Natóro mójó náse vzet.
 Včlovéčil Bog se je v' devíne,
 Je živél, terpel, vmerel nam,
 Je vstal; bo sodil po pravíne:
 (Le zdé je usmilén gréšnekam.) (dv.)

4.

De svete Duh nam kerkev vláda,
 Jo posvečuje in ohrán';
 De milost božja daje ráda
 Nam odpustene vsake dán;

De bodo sklénena svetníka
 V' lubezne vékome s' teboj,
 In kar uče we učeníka,
 (To verjem, Bog, zvelíkar moj!)(dv.)

K' DAROVANU.

1.

Bog, ná leto daríla,
 De bodo v' tvojo qast,
 De duwa bo dobíla
 Pomóu v' dóbrem rást':
 Lej, kreh je ine vino,
 Darítev zdé za gréh,
 Al upane edíno,
 (Se tí v' vseh reyéh.) (dvakrat.)

2.

Bog, vzeme to darvane,
 Poníæno pros'mo te,
 In naue glej zdihvane,
 Serót usmílvaj se!
 Darí, ketere dámo,
 Nam tí Gospód delíu:
 Oqeta te imámo,
 (Zvelíqat' nas æeliu.) (dvakrat.)

K' SANKTUSU.

1.

O sveto, veyno sveto,
 Je tvoje, Bog, ime;
 Člověstvo je oteto,
 Vesele poj serije!
 V' nebeseh in na zemle
 Te hvale vse Gospod!
 Čeyene tud prejeme
 (Od nas, Bog Sabaot!) (dvakr.)

2.

Na kviwko povzdigújmo
 Zde verne serija vse;
 Ponizno premiwlújmo
 Dar veyne miloste.
 Nebeska trúma pride
 Tè Sinu hvalo dat;
 Des' ga okó ne vide,
 (Ga vera dá spoznát'.) (dvakrat.)

PO POV3DIG2VAN2.

I.

Poglej, o Bog, iz visokóste,
 Poglej ves milostev svoj lud!
 Lej, dar te dámo vse svetóste,
 Lubezen svøjo v' nas obúd'!
 O Jezus! tukej príço tebe
 3dihújem, me je gréha æal,
 Te s' tabo tud darújem sebe,
 (Daj Bog, de bom ve teb'ostal.)(dv.)

2.

Dolgóve nawe vse tí nosaw,
 In nam perpravlaw veqne mír,
 Oqeta védno 3a nas prosew:
 Dobróť vseh se, Kristus, vír.
 Lubezen to storí ognena,
 3asluxit' jo paq némam s' kóm:
 Po tebe gréha móq strupena
 (3aterta je, de sreçen bom.)(dvakr.)

K' JAGNE BŌÆJE.

Poglejte bŏæje jagne ,
 Kakó za nas merje!
 Kakó zdé glavo nágne ,
 Plaúje gréhe vse!
 Pobrisal je dolgóve ,
 Zasluæil nam pomóu ,
 Pregnal peklà stranóve
 (Na kríæe visejou.) (dvakrat.)

DUHÓVNO OBMAJÍLO.

(O Bog , jáz nésem vréden ,) (dvakr.)
 Deb' tebe zdé zavæil ,
 (Ker sem te gréwnak véden) (dvakr.)
 S' pregréhamæ moril.
 Te v' duhe vsàj prejeta ,
 Iz sérija zdé æelim ;
 (Dàj Jezus moj presveta ,) (dvakr.)
 (De mílost to dobím.) (dvakr.)

H' KONŦU SVETE MAUE.

Darítvo smo konqále ,
 Smo péle qast Bogú :
 (Lubežen smo) spoznále
 Bog , tvøjiga Sinú.
 Po nemu nam dodéle
 3dé Ŭqe , æegen svoj ,
 De homo prav æivéle ,
 (Iméle mír s' teboj.) (dvakrat.)

MOLÍTŦV PRED PRÍDGO , IN PRED KŦRWANSKŦM NAÚKAM.

Bog , tí nam govoríw po naweh
 pridgarjih in uenikeh. V' tvøjim ime-
 ne nam oznanújejo tvøje povelá in
 oblube. 3vesto jih hoqem posluwata ,
 in takó storíte , kakor me uqe.

Napolne , o Bog , vse rkerkvene
 ueníke s' svøjim svêtam Duham , de
 nam seryno in nezakrivno povedó , kaj

móramo veravate in úpate, kaj lubite in storíte, in kaj opustíte. Razsvétle in zbude s'svøjo gnado vse gréwneke, de v'se gredó, in de te lubejo. Pótérde bogabojeqe v' bogabojeqnoste, in potolææ æalostne s'svøjo sveto besédo, in dàj vsem spoznate in obyutite, de sreçne so rés, ktere tvøjo besédo posluwajo, jo v'sérne ohranejo, in po né æive. Amen.

MOLÍT2V PO PRÍDG2,

IN

PO K2RWANSK2M NAÚK2.

Zahvalem te, lubeznive' Gospod Bog, iz nèlega serija, de se me svoj svet nauk po svøjim mawneke oznánil. Kakó lépe in vesela polne so tvøji naúke! Ne bom jih pozabil, ampak se jih veçkrat spomnil, posebno ob yase skuwnave in nevarnoste, in bom takó storil, kakor sem zdé poduyen. V'dja-

ne moram pokazati, de sem práv ver-
ren kristján. Tistega, v' kterem sem
dans nar bol zadét, se hočem zdé
s' tvojo sveto pomoujó nar prej pobol-
wate. Dàj, lube Oče, dàj, de me bo
tvoj svet nauk k' pobolwaniu mójiga
æivlena, k' mójiga uasne in večne sre-
če. Amen.

S P O V E D.

Jezus Kristus je svete zakramente dal
v' naše posvečene, de smo v' njih
zaslužena negovaga in gnade bōæje
deležna. S' svōjim terplenem in s'
svōjo smertjo nam je bōæjo gnado
in pomou zaslužil in zadobil. Per-
več nam delí odpustenje gréhov in
svōjo posvečujočo gnado per svetem
kerste, kjer nas v' svōjo sveto ñerkev
vzame, nas svōje otrōke, svōje ude,
in svoj æiv tempel storí, de svete
Duh v' nas prebiva, in nam praviño
in upane dá do večnega æivlena.
Mí pa mu takrat oblubemo van ve-
revate, po negovih svetih zapova-
deli zvésto æivéti, ga védno ljubite,
napuha in vsah pregréwnah weg sve-

tá se varavata, in van ves uas svøjiga æivlena upate. Pa Jezus je tuda poznàl nawo slabost, in védil, de vse kerueneke ne bodo per svøjih oblubah ostale, ampak de bo marsiktere po svetem kerste spet græwíl. Jezus, ke æelí nas zveliqate, ne pogubite, je tedej we drug zakrament postavil, de v'nem odpuyene svøjih gréhov in posveujejóço gnado spet zadobemò, ye smo takó nesreçne, de gnado svetega kersta zgubemo: zakrament namreç svete pokóre je postavil, de v'nem spet bœxjo perjaznost zadobemò, ye nam je gréhov naweh rés æal, ye se pobolwamo, spovedniku od ñerkve postavlenemu, bœxjimu naméstneku, ponizno in odkritoserçno spovémò, od nega sveto odveço prejmemo, in se gréhov svøjih spokoramò.

Pet dël gre tedej k' temu zakramentu.

1) Sprawevane vesti. 2) Kes in æalost zavolo gréhov. 3) Sklep pobolwana. 4) Spoved in odveça. 5) Zадostitev za gréh, ale spokorítev gréha.

1) Pred sprawevanjem vestí prošè Bogá za razsvetlene svøje pámete, de

se gréhov svojih prav spravaw. Bode ponizen, ne pa v' se zalublen.

- 2) Per spravevane ne bode preveč bojeu in obuplev; pa tude ne prečeren. Sej je Bog, serher pravičen, pa tude naw neskončno dobrotlev. Dje. Sprawúj se uež boaje in herkvene zapovede, uež devet ptujih gréhov, uež west gréhov zoper svetega Duhá, itd. Sprawaj se preč vceh, pottle maleh, in tude utevila, de bow védel spovedniku povédate, ue se kak veleki gréh veykrat, ale tude male gréh iz navade storil, ale nè. Sprawevate pa se moraw vey časa, ne le eno uro pred spovedajo.

- 3) Ko se vsi gréhov zvestó spravaw, obude v' serhe kes ale grevengo. Pa né zadoste le z' jezikam se kesáte, v' serhe se moraw, in terdno sklené neč vey ne grevite. Popolnoma kes je, ue te je zato æal, ker se Bogá, narveče dobroto, in vse lubezne in hvalevrédno lepoto razæalil; nepolnoma pa, ue tude zató, de se grewe nebesa zgubil, pekeli in takó od Bogá in od negove svete lubezne večno ločen biti zasluxil. Kesate se le zató, de se, postavem, zavolo

gréha per ľudéh v' sramoto perwel ,
in qasno nesrečo terpel , neq ne
velá. — Poprave tude svôjo z' gré-
ham storjeno wkodo , kakor hitro te
je mowe.

- 4) Per spoveda misla , de se ne le
qlovéku , ampak tude Bogú spó-
vadújew. Ne zakrívaj neq , in ne iz-
govarjaj se. Bogú ne morew neq
utajíte. Poníxaj se pred Bogam.
Odkre vse svôje duvne ráne , de
bow ozdráven. Tisteh pa ne ime-
núj , s' kterema se grewíl.
- 5) Pokóro od spovednika dano rad
nase vzema , in jo zvesto oprava ; ka-
zan je , in zdravílo gréha. Bolnik
se , prejme rad zdravilo , de ozdra-
vaw. Pobolwaj se , varej se gréha
in perloenost , premagúj svôje nag-
nene in poxelene. Mowe veukrat
k' spoveda , in le iz lubézne do Bo-
gá , ne pa zató , de ba te ljudje vi-
dele ; sejer ba bil hinávan. Varej
se hinávstva !

M O L Í T 2 V

PRED SPRAUŽVÁNEM VĚSTÍ.

Per svetem kerste sem bil od vseh gréhov očiščen, in sem se jih zvestó varevate, in tebe, o moj Bog, védno z' bogaboženjem in svetem æivlenem sluæite obljubil: ale oh, grævil sem spet pøtle, nésem ostal per svøji obljubi, grævil sem, lube nebeuke Oue! ne le enkrat, ampak veukrat, ne le iz slaboste, ampak tude iz zanikernoste, iz hudobíje in nalaui; ne le po zadoble- ne nedolæenosti per svetem kerste, am- pak tude po zadoblenem odpuijenæ v' zakramente svete pokóre. æe veu- krat sem morebite po spovedeh v' rav- no tiste, ale pa v' drug gréh padel. O kakó slab, kakó nestanoviten sem!

Pa tí, ka se milostev in dobrotlev, me vender we ne zavéræew, ampak me iuiew in kliuiew, kakor zgubleno ovno: in ue se k'tebe vernem, me spet per-

jázno sprejameu, kakor zgublenega sínú; ko mislem v' pregréhah vtonite, me roko podáv, me æelíw otete. K' pokore nas vabew, in nam pobolwanem in spokorjenem hoqew po Jezuse Kristuse svøjim prelubam Sine nawe gréhe spet odpustite.

O Jezus Kristus, Sin hœæji! iz lubézne do nas se terpel in umerl, in nam odpuyene naweh gréhov zasluæil. Svete zakramente se postavil, de v' njih svøje serŋa oqiuyjemo in posveuyjemo — zakrament svete pokore, de nas, qe se pobolwamo, tvøji mawneke v' tvøjim imene od gréhov naweh odvezujejo. To oblast se dal svøjim uyenŋam, in po nih vsem mawnekam, rekóq: Kakor je mene moj O qe poslal, takó vas jáz powlem. Pøtle se vane dihníl, in jim djal: Prejmíte svetega Duhá, komur boste gréhe odpustile, nemu so odpuyene, in komur h boste zaderæale, nemu so

3a dæræanz. Takó se, o Bog! ouit-
no pokazal, de rés nouew smerta gréw-
neka, temuq de se spokorí in æiví,
qe je ravno prej hudoben bil in nehva-
leæn. Zahvalem te, dobrotleve Go-
spód, za tolekreno milost, ktero se
nam perpravil.

Prosem te, Duh bœæji, razsvétle
3dé moj um, de svøje gréhe práv
spoznám, in se jih qisto spráwam in
spomnem, de vrédno spoved storím,
se pobolwam, in takó odpustene do-
seæem. Po Kristuse Gospóde nawem.
Amen.

(3dé spráwúj svøjo vést, kaj se od zad-
ne spoveda grewil. Če pa we nése bil
per spoveda, misle svøje gréhe od
tistega qasa, kar se k' pámete per-
wel; postávem, kaj se grewil ale
grewila v' misleh, v' besédah, ale
v' djanz; 3oper bœæje ale ñerkvene
zapoveda, itd.)

SPRAUŽVÁNE VĚSTÍ.

Ale se v' Bogá terdno veraval, van vsele zaúpal, in ga bol kot vse drugo lubil? Ale se negovò besédo rad posluwal, in jo v' qaste imel? Ale se rad molil, zjutre, zvečer, pred jedjó, po jéde? Ale nése bil per molitve neskerbno razmiwlen in razgublen? Ale se nése nekole Bogá srameval, postavem vpriúo družeh kriæa storite, poklekníte in molite? Ale nése nekole uèz Bogá godernal, postavem, per gardem vremena, ale v' kakem terplena? Ale nése vráæ, postavem, upornije veraval? Ale nése bil prevzetan, napuhnen in owáben, in zavol qesa? Komú se se raji zameril, ulovéku, ale Bogú? Ale se pokóro rad délal? Ale nése ktere-krat zató grawíl, ker je Bog milostev? Ale pa, nése ktere-krat rekel, de tvoji gréhe so veçe, kakor de be jih Bog mogel odpustite? —

Ale se bœje ime vsele s' qastjó ime-neval? Ale se nése nekole rotíl, svo-je beséde z' Bogam terdil, persegal, se zaklel, per svoji duwe, itd.; more-bite njelo v' lææh? Ale se bœje re-

qí, ŋerkev bœjjo, svete zakramente, svetníke bœje, maŋneke spowteval? Ale se oblube kterekrat brez spovedníkovaga svetà délal, pœtle jih pa morebite prelœmil? —

Ale se bil ob nedélehi in zapovédanehi praznekeh per svete maŋe, prídge, kerwanskem nauke? kakó? in ŋe nè, zakaj nè? Ale nêse v'ŋerkve koga pohujwal? Ale nêse ob nedélehi in zagovédanehi praznekeh brez potrebe in brez dovolena víkweh, namreŋ duhovneh pastirjev, délal? Ale nêse lœte dní prazno postópal, s' hudœbnema pajdáŋe hœdil, pregréŋno œivel, namêsto de ba bol pámeten in bogabojev bil? —

Ale se lubil, spowtevál, slúwal svœje starŋe, gospodárje in víkŋe? Ale jim nêse vklubevál, jih jezíl, jim nazáj jezlál, jih zaneŋevál? Ale nêse nih slabost in grêhov drujim pravil, jih takó raznáwal, opravlal, jim ŋkodeval? Ale se zane mœlil, in ŋe so beli bolni, ale stáre in nadloœne, jim rad strégal? Ale se jih nêse nekole sramevál? Ale se stare ludí spowtevál? —

Ale se svōjo jezo in togoto vsele prenj
 premagevāl? Ale se svōjiga bližnega,
 tude svōje sovrāeneke lubil, zane
 mōlil; tistem, ke so te razžaelila, pre-
 nje iz serna rad odpustil, in se æni-
 ma sprāvil? Ale jih nēse sovrāeil in
 zaneqe vāl, preklinal, jim hudega æ-
 lil in za hūdo hūdo povraqe vāl? Ale
 nēse z' poæréwnostjo v' jēde in peja-
 qe Bogā æáilil; in svōjimu zdravju
 wkodevāl? Ale se nēse nekole nalauj,
 ale brez potrebe, v' velike, morebite
 ηelo v' smertne nevárnoste podāl?
 Ale se nēse zavolo kaneh zopernost
 in teæāv smerte æelel? Ale se v' bo-
 lézne zdravníke slúwal, in zdraví-
 la rad zavolo Bogā v' se jemāl? Ale
 nēse nekomur k' bolézni ale ηelo
 k' smerte pomágal, qe se ga postá-
 vem v' nevarnost zapelal, ga preveq
 jezíl, itd.? Ale nēse nekogar tepel,
 ale neusmileno æenjim ravnāl? Ale se
 pomágal svōjimu bližnemu, kedar se
 mógel? Ale nēse nekomur na dawe
 wkodeval, qe se ga postávem napue-
 neh raqí uqíl, ga v' pomóte, v' gréh
 zapelal, in pohújwal? —

Ale nēse neqísteh, gerdeh, nesrámnah
 raqí rad míslil, govóril, pél, poslu-
 wal, gledal, délal? s' kom? Ale se

nése nesramno nosil, oblačil in slačil? Ale nése v' pregrévne družbe in kraje rad hodil? Kakó se se na páwe, domá, po dneve, po noče zaderžal? —

Ale nése bil nekole svojimu blížnemu nevouplev, in zavol česa? Ale nése nekomur kake ukode storil, domá, na páwe, itd.? Ale nése kaj posile, ale skrevčj vzjel, ukrádil? Kaj, koliko, kjé, komú? Ale nése koga golefal? za koliko? Ale se plačal, kar se bil dolžan? Ale nése kakune túje račí skral, in dolgo skrite imel? Ale nése najdenih račí zase obderžal, prodál, zaménil, ale pa kúpil; tistemu pa nè nazaj dál, uigar je? Ale nése tujiga blagá æelal? Ale nése kogá učil kraste, golefate? —

Ale se vsele resnično govoril? Ale nése nalauč, vede, ale pa iz naglosti, v' veličih ali v' majhnih račéh legál? Ale nése nekogar po nedolžnem zatóčil, krevično sodil, obdolžil, raznáwal, oprávljal? v' čim? Ale nése drugim perdevkov dajál, jim dobro ime odvzel, jih vpríčo družeh brez potrebe v' sramoto perprávil? Ale nése drugim račí oučital,

ktereh néso storile, ale ktereh vsāj
ne véw, ye so jila, ale nè? —

Ale nése æivál nálaŭ, iz jeze, iz krat-
kega qasa, brez potrebe, múčil, mo-
ríl? —

Ale nése pøsta nálaŭ prelømil, pøstne
dní, ale v' petkeh in sebòteh, brez
potrebe in brez perpuŕena vikwah,
namrey svøjih duhòvneh pastírjev,
mesó jédel? —

Ale se dolænoste svojiga stanú rad, iz
lubæzne do Bogá, in zvestó dopolnil?
Ale nése lén in zaníkern bil per dé-
le? Ale nése bil nepokójin in razpo-
sajèn? Ale se rad plesal in nor-
qeval? —

(Téh in druzeh reyí se zvestó sprá-
waj, in premísle tude wtevílo, po-
sébno veyeh in smertneh gréhov,
kolekrat se postávem, v' tédne, mes-
ŕe, ye se iz naváde, ale nè, gréh
délal? in druge okolewne gréha, po-
stávem, kjé, zakaj, vpríqo koga se
grawil? kogá pohujwal? morebite ŕe-
lo nedolæne otrøke? ye se védel ale
nè, de je to ale to gréh? itd.)

K2S, IN SKLEP POBOLUANA.

Moj Bog in Gospod, sveta nebeške Oče! lej kolekrat sam tvoje zapovede prelomil, in te razžalil, kolekrat te nehvaležen bil!! Hal, iz sérija žal so me vse moji gréhe, kar jih vém in ne vém, kar jih spoznam in nè; stúdam jih in sovrámem vse, in zdé terdno oblúbem in sklenem v' prihódno zárés pobolwate se; perlóænoste, hudóbné tovarúje, in slabe in pregréwne navade prene popolnoma zapustite. Neq veq ne bom ták; prene od zdé hojem ves drugázen bité. Prene, we to uro se hojem s' tvojo sveto pomoujó pobolwate, storjeno wkodo, kakor hitro bo moqe, vso popravete, in te zvestó lubite, o moj Bog! O nesreçne, garde in ostudne gréh! kaj me pomága? Vést me teæí, in strah déla. Ti pa, moj Bog! me zgubleno ovno iujew in kliqew, kakor dober pa-

stír, in ne æeliw mōjiga pogublena. Ti véw zame, o Bog! ti utejew vse mōje stōpne, tebe je vse mōje serne odkrito. Zaston prave gréwnak: » Bog » me ne vide, in kakó bo on vse vé- » dil? Oh bedáka, razumete se kedàj, » in ne bodete nespámetna. Ale stvar- » nek očesa ne bo vidíl? in dajáven » uma ne bo spoznal? » Ne morew se negovemu očesu skrite, ne negove rō- ke uite. Zgrabil bo gréwneka zvijáqa in pokonqál, prēj kot se bo svést. Mene pa, Bog, svōjiga, desz nezvéstega in neprídnega otrōka, nekár, nekár ne zavérze, ampak svōjo sveto gnado ma dáj, de se resniyno pobolwam, ker brez tvōje pomoqe ne zamorem drugega, kakor gréhe in dolge se na glavo nakopavate. Pogubil, veyno pogubil me bow, qe bom pregréwno wivel. Odpuste me vse mōje gréhe in hudo- bíje, in várej me, de te v' prihod- no nekóle veq ne razæalem. Upam to od tebe, o milostive Bog. Po

Jezuse Kristuse Sine tvojim, Gospoda
 našem, ke s' teboj, in s' svetam Duhom
 æivi in kraluje Bog od vékome do vé-
 kome. Amen.

Per spovada.

3dê pojde poniženo in s' skesanem ser-
 njam k' spovedniče, in ko na ver-
 sto pride, poklekne pred spoved-
 nika in reče:

Prosem, duhovna oče! za æegen
 bœji, de se svojih gréhov práv in
 zvésto spovém.

Spovém se Bogú vsegamogócnemu,
 materê bœji Maríi Devíçe, vsem svet-
 nikam in svetníjam bœjim, in Nim,
 naméstnek bœji! kar sam grewíl (ale
 grewíla) od zadne spovade, ke je bila
 — (Te povej, kadaj se bil zad-
 nez per spovada) z' míslema,
 z' besédama, s' poæelenem in dja-
 nem, in zamudo dobreh dél. —

(3dê prave svoje gréhe pouásê in raz-
 ložno, in nobenega ne zamolče,

senjer be spoved neu ne velala. — Po kaj grew k' spovede? — Ale zamo-
rew Bogá golefate, ala mu kâj zakrí-
te in utajíte? Tude ne zgovárjaj se,
ampak takó povej, kakor se storil.
Spoznate svøje gréhe je lepó, sto-
rite jih né lepó. Sej je spovedník
tude gréwen qløvek. Bolwe je pred
spovedníkam vsëga se odkritoserqno
obtoæíte, kakor od Bogá preklét bi-
te. Spovédate se enkrat moraw vse-
ga, qe houew odpuyene svøjih gré-
hov in veqno zveliqane zadobíte,
zakaj ne rajwe preqe? Kakó lahko
serqe imá, kdor se qisto spové;
kakó teæko pa, kdor kâj nalaw zamol-
qí, in zraven we nov velek gréh na-
redí, qe tude svete zakramente prej-
me.)

Spoved sklena takó:

Letí in vse møji gréhe, ke jím
vém, in nè, so me iz serija æal, kër
sem æanima Bogá, svøjo nar veqe do-
broto razæalil. Terdno sklenem s'tvø-
jo svsto gnado, o Bog! pobolwate se,
in za svøje gréhe, kolekor bom mo-
gel, pokóro storíte, z' zaupanem nè

v' svoje, ampak v' Kristusovo zaslu-
že-
ne. Daj ma Bog pomóu, letó mójó
oblubo spolníte. Po Jezuse Kristusa
Gospode nawem. Amen.

3dé pa prosem, duhóvne oče! za od-
vezo svojih gréhov, če sem je vré-
den, in za potrebno pokóro.

(3dé lepó, poniženo posluwaj, kar ta
bodo spovedník rekle, in vse rad in
zvestó store. In če te odvezo dajo,
misle tayas, in zahvále Kristusa, ke
je nam s' svojim terplenem in s' svo-
jo smertjo odpuyene gréhov zaslu-
žil, in mawnekam oblást dál, nam
gréhe odpuyate.)

MOLÍTV PO SPOVEDI,

če odvezo zadobíu.

O svete svete nebecke Oče, kakó
milostev se nam! Lej, kakor zgublene
sin sem bil tvoje darí zaprávil, in
v' svoji revuyene sem se k' tebe vernil.
Ti pa se me práv po očetovo sprejel,

in me vse moje gréhe in hudobíje odpustil, me v' kerva svojiga prelubega Sina Jezusa Kristusa omil. O kakó lahko je zdé moje serne! kakó vesel sem, de se smém spet tvøjiga otroka imeneváte! Nikdar te veq ne zapustím, nikdar te nočem veq razæalite, ampak zvést in sluvlev bom, dokler bom æivel. Rés je, sam qutem in spoznám, kar v' svetim pisme govoriw, de nočem pogublena gréwneka, ampak de se spreoberne in æiví. Mal me je popolnoma, de sem doslé takó nes pámeten bil, de sam tebe takó lubeznívaga in dobrotlevaga Bogá in Oqeta zapustil, de sem po svojim napqnem poæelene in nagnene ravnál, in nésem máral ne za tvøje æugane, ne za tvøje oblube, in nésem spoutevál tvøjih povel in zapóved. Kam be perwel, ako be me v' gréhe smert pokonqála? Kjé, oh kjé be bil zdé, ako be me bil prene po storjenem prvem velnem gréhe iz svatà vzél? — Oh, ne-

kola veq takó! Nekola veq ne bom tega storil. —

Žahvalem te, kolekor morem, za tvoje usmilene, o Bog! in ponižno prosam, varaj me v' prihódno, de v' noben gréh veq ne pervolem, in v' nobenega ne pádem; in de se posebno tistega nar bol zdé varajem, kteraz ma je bol neváren, in k' kteremu sam iz naváde bol nagnen. Prosam te, o Bog, moj svete, nebeuka Oče, prosam te pohlevno, bode ma revnemu, v' mnoge nevarnosti in skušnave postavljenemu ulovéku védno milostev; po Jezuse Kristuse tvojim lubam Sine, Gospode nawem. Amen.

MOLÍTV PO SPOV2D2,

če odveze ne zadobíw.

Oh! oh! — Kaj bo z' manoj, ka se ne pobolwam? — Oh, praviqne in svete Bog! we sam v' gréheh, néso

me we odpúyenz. We sam tvoj so-
vráxnék; némau we dopadena nad me-
noj, kér sam we premalo se pobolwal
in pokóre storil. Moje serhe je we
pregréwno, we preveq na svét naveža-
no, in Bogá we práv ne lubem. Za-
toré po pravihe takó z' manoj ravnáu.
Ponižno se podveržem té wiba, qa-
stim in molam tvøjo sweto rokó, ke
me ne obdarúje we z' milostjo, dokler
te iz serha, in bol kot sam sebe, in
bol kot vseh družeh raqi ne lubem.
Vém, vém, de me ne gré we toleka
sreça in dobrota, kolekorwna tvøjim
pobolwanem, spokorjenem, prídnem
in zvéstem otrøkam. Vém, de je tvø-
je povelé in tvøja zapoved tó, kar
spovedník, tvoj zvést in pravičen na-
méstnek déla. Sej se dal maunekam
oblast, ne le odpúyate, ampak tude
zaderževate gréhe; in perve qase ker-
wanstva so mogle gréwnéke we vøqe
pokóro délate, in so beli vqase dolgo
od sveteh zakramentov loqenz, dokler

se nêso namreç popolnoma pobolwale, in zadøste spokorila. Tvøja sveta ñerkev je po svøjih zvésteh služabnikah, in s' tvøjim duham napolnjenih spovednikov 3' gréwnake vsele po pravíne, pa iz svete lubezne do nih takó ravnála. Bolwe je to, kakor nevrédno svete zakramente prejemate, in se predáržno nad tvøjima skrivnostma pregrewíte. Ne bom godernal, in ne smém godernáte, de nêsam we meej tvøje perjatlje wtét; sej tolekune miloste nêsam we vréden; in ko be zdé godernal, be se te we bol zameril. Če pokóro zvestó storím, in se hudøbne navade in nesreçne pregréhe prídno varëjem, in odvádem, če se resniçno pobolwam, bo to za me nar bolwe, in bow tude mene, kakor drugam pravem spokornekam, møje gréhe odpustil, me mír v'sérne in svøjo sveto perjaznost dal. Takó se oblúbil, in takó upam. Le pobolwate se moram, in se tude rés hoçem; vse drugaç moram zaçete, in

tude bom s' tvojo sveto pomoujó.
 Daj me, o Bog, novo serne, daj me
 pomou, de svojo terdo volo, pregré-
 no poæelene, in hudobno nagnene
 premagam in ukrotím; daj me raz-
 svetlèn um, de svojo nesreço, hudo-
 bíjo in nespamet práv spoznam; daj
 me pravo æalost in kes, daj svojiga
 svetega Duhá, de se kmalo resnično
 poboľwam, in de bom spet tvoj lub
 otrok. Lej, o Bog, sej je Kristus tvoj
 lub Sin tude záme umarl, je tude
 mene gnado in milost zaslužil; v'ne-
 govem imene te prosem, o sveta Oče!
 ne zavérže me hudobnega gréwneka,
 temu pelaj me spet na prave pót.
 V' té imam vse zaupane. Amen.

SVETO OBHAJÍLO.

Lube mladénce! k' svetemu Obhajílu
 mislete ite? — Véste, kaj per svetem
 Obhajíle prejmete? — Ne le kakuno
 gnado, ampak dajávna vseli gnad,
 Jezusa Kristusa, pravega Bogá in
 uľovéka, po negove bõæji in uľo-
 e

vérka natorə v' podoba krúha. Takó je Jezus lubil do kónja vse svøje. Sam sebe nam da, in v' nas prebiva; æivaga v' se zadobemò. Sklene se na tanko 3' nama per svetem Obhajile, v' nas posveujejo gnado pomnóæe, nam mir in sveto vesele da, in naše duwe v' večno æivlene hrane. Vrédne tolike srépe noben upovek né; pa Kristus se nam zapové prejeté. Kdor ga ne prejme, ne bo imel (vépnega) æivlena v' sebe.

Prosímo ga, de s' svøjo sveto milostjo nas vrédne storí, in de per nas nadoméste, kar v' svøji slaboste ne zamoremo.

Kdor hoče sveto Obhajilo práv prejeta, mora :

- 1) Čisto vést iméte, to je, mora brez vseh smertneh gréhov in v' gnade boæji bite. V' velikem gréhe k' svøtemu Ohajilu ite, ba bil nov veleki gréh, pregrevene namrey nad Kristusovem telesam, in nad Kristusovo kervjo. K' svøjimu pogublenau ga prejme, kdor ga v' smertnem gréhe prejme. Kdor imá tedej kak smerten gréh nad sabo, mora k' spovede ite,

odvezo zadobite, se ga poboluate in spokorite.

- 2) Mora iméte æivo vero, terdno zaupane, in goreço lubezen do Bogá.
- 3) Mora Kristusa v' svetem zakramente poniæno molite, se negove lubezne do nas in negove smerte æivo spomnete, in v' vseh kerwanskah qednosteh vadete; pregrévne, posvetne wege zapustite, vse svøje dolænoste zvesto storite, in svøjiga blixnega vsanþega resniqno lubite.
- 4) Mora (per zdravje) od polnoqe tauþ bite.
- 5) 3' vso pobóænostjo, in v' qedne obléke k' svete bœæji mize perstopite.
- 6) Po svetem Obhajile ne preqe iz ñerkve hodite, temuq Bogá za toleko gnado zahvalite, ga poniæno molite, se mu iz serña darovate, mu novo æivlene oblubite, van vero, upane, in lubezen iméte, in ga za vse potrebne pomoqe prosite; se pøtle gréha in perloænost zvestó varavate, in veukrat toleke gnade spomnete.

Srečne boste, luba mladénca, če Kristusa večkrat takó prejmete. Torej hodite rada k' svetemu Obhajilu. K' svojimu nar lubemu perjätlu greste, k' Kristusu — ne bojte se ga, če ga le ljubete.

M O L Í T E V

in premišlevane pred svetem
Obhajilam.

Moj lubegnivi Gospod Bog, moj zvelíkar Jezus Kristus! iz nélega ser-
na se zdé k' tebe obrnem, in te po-
nižno prosem, pomagaj me revnemu
človeku se k' tolekne sreče, k' svetemu
Obhajilu práv perpravite, te vrédno
prejete, in v' sebe iméte. Tí sam to
zapovéu, lubegnivi Gospod Jezus!
Pridate k' mene vse, pravu,
ktere ste s' tešavame oblože-
ne, jáz vas bom pokrepčal. In:
Moje teló je rés jéd, in moja
krí rés pejáca; kdor bo ta
krah jédal, ne bo večnoumarl.

In per zadne večerji se vzel krah v'svo-
je svete in qastitleve roke, ga posvê-
tel, razlomel in svojim učenjam dal,
rekóu: Prejmite in jejte to vse:
Zakaj to je moje teló, in se jim
zapovádal takó délate, in se tebe
spomnate, rekóu: Déla jte to v' moj
spomín. Takó se leta presveta za-
krament postávil, in ga dal svojim,
de jim je zdravilo in hrana duwe in
telesá, in zastava večniga æivlena.

O lubegnive, lubegnive Gospod
Jezus, kakó velika je bila, in je véd-
no tvoja sveta lubezen do nas, de se
oblastnik vsah rečí, komur je vse pod-
loženo na nebe in na zemle, perwel na
svét navo natoro nase vžet, vsému
svétu dobro storit, vse lidí učit, za
ne terpét, umrét, in jih v' gréhe za-
kopáne in večnega pogublena vrédne
od gréha in od večnega pogublena
s' svojo smertjo odkupit, in jim gnado
bøæjo zasluæit. Zaneqeván, preganan,
na kriæ perbit, zasrameván, s' suljo

presumen, in neusmileno umorjen se
za nas bil. O kolekuna, kolekuna
lubezen!! —

Pa letó né we vse, ampak we več
se nam storil; ker se nas lubil do kon-
ca, in vse bol, kakor more nawa pa-
met zapopast. Daw se nam namrey
v' svetem Obhajile prejet, in ne le
tvøje gnade, ampak tudi tebe samega,
vseh gnad dajavca, po tvøji bøæji in
ulovéuka natóra v' sebe iméte. Kó-
lekuna sreça, kólekuno vesele je to
vsam bogaboječem!

Žahvalem te, kolekor nar bol mo-
rem, za toleko lubez, in za toleke
dobrote, in te lubam iz vszega srca
in iz vse moqí, ker se vréden vse lu-
bezne vseh stvari. O kakó globoko se
se poniæal, o usmilena Gospod Jezus!
Gréwneka se me tolekan lubil, de no-
ben perjatel svøjiga perjatla, noben
øqe svøjiga otrøka ne more takó. To-
rej pa tudi jáz tebe lubam, in zavolo

tebe vsarjega qlovéka; vsem dōbro æ-
lím, in tude svōjim razæalníkam in
sovráænekam iz sérja odpustím; ker
so tude oní po tvōji podōbz stvarjena,
in od tebe drago odkuplena, in ker
jih zapovéw lubita. Prosem te, lube
Jezus mōj, dàj nam vsem svōjo sveto
pomóu, dàj de se vse védno med se-
boj v' resniže lubemo, in de s' tvōjo
sveto pomoujó v' svetóste, in v' vsem
dobrem qedale bol rastemo.

Æal mæ je, iz sérja æal, de sam
te kdé razæalil: de sam tvōje svete
zapovede prelōmil: de sam hudōben,
prevzeten, samogláven, nesluwlev, ne-
pokojin bil: in de te veyne dobróte
nésam takó lubil, kakor sam te dol-
æan lubita. S' tvōjo sveto pomoujó
se hojem v' prihódno vas pobolwate;
iz lubezne do tebe svōje pregréwno
nagnene in svōjo termō premagevate,
in raji vse terpéte, raji zanzqevan bite,
tude qalo umréte, kakor tebe kdé we-
vede razæalite. Odpuste mæ, o Je-

žus, moj ljub žvelíqar, vse moje gré-
he, in dáj me stanovitnemu bite v'do-
bram, in varevate se vsega gréha.
Neskønqno se lubežniv, in ves do-
brotlev, upam, de me bow dal, kar te
prosem, in vse, kar véw, de me je
tréba; ker me hoqew tude samaga sebe
datz.

Æelím, o Jezus, veqno tvoj bite,
in se te ždé ponižno dam v' tvojo
veqno službo. Vžema me, Jezus moj
dobrotlevz, vžema, k' svoji qaste, in
ne žavérže in ne žapuste me. V'tvoje
usmilene se izroqim: v' tvoje svete ro-
ke se podám; ravnáj ž'menoj po svoji
dobrota, ne po moji spaynoste in hu-
dobii.

O Bog, ž' vso pobóžnostjo, ž' og-
meno lubežnejo, in iz vsega sernq, in
ž' vso hrepenostjo te æelím ždé pre-
jete, takó, kakor te je veliko svetnikov
in bogabojeqeh ludi æelélo, ka so te
beli žavolo svetega æivlena tolekan
lúba, in v' pobóžnostz vse vse goreqz.

O moj Bog! neskønna lubezn, vsa mōja dobrota, in mōje večno zveliqane! Kolkor nar bol morem, in s'tolekũno qastjō, kakor jo je kedāj kak svetnik imel, in zamogel qutite, te æelím. S'tako hrepenōstjo, qastjō, in hvalo; s'tako hvalexnostjo, vrēdnostjo in lubeznejo; s'tako vero, s'takem zaupnem, in s'tako qistostjo te æelím dans prejetē, kakor te je æelēla in prejēla tvōja presveta mate qastitleva devīna Marija, kedar je Angelu skrivnost vylouveena oznanavavru ponižno in bogaboječe odgovorila, rekōu: Lej, dēkla Gospodova sam, naj se me zgodí po tvōjih besēdah. In kakor je tvoj zvolen pōsel, nar veče svetnik, Janez Kersnik, ko te je vīdil med ludmī hodite, nelo ponižno in pobožno djal: Menenov perjātēl, ke æenēna najde in zasliwa, se negovaga glasa veselí, takó tude jāj æelím od velike in svete lubezne vnet bite, in iz

vsęga seręja predte prite, in te pre-
jete.

Oh, nésem vrédan, o Bog, né-
sem vrédan, to sam spoznam; pa sto-
ra me tí vrédnega, sej ma sam veliú
te prejete. Zaupam, ne v'se, temuq
v'tvøje usmilene. S'tvøjima vèrnema
grem k'tebe, in zaupam v'prøwne
tvøje svete ñerkve, ktero lubaw, za-
upam, de ma bo ta prejetav tvøjiga
svetega telesa k'zveliqanu. Pride te-
dej, o Gospod! pride, in ne mude
se! in naj pride, te prosem, s'teboj
vse, kar ma manka, in kar véw, de
ma je tréba. Pride, moj lubqek, pri-
de! æelim te, pride, in uqz me práv
æivéte, in várej s'svøjo vsęgamogóyno
rokó. Blizo se! pred durma se! Tar-
kaw æe! — Blizo se, o Gospod!
sliwem tvoj glas! Posvete me, k'tebe
grem.

Grem tedej k'altarju tvøjimu, bol-
nik k'svøjimu ozdravniku, slépañ k

večne luče, revež in ubóžen k' Gospodu nebes in zemle: v' vera, v' zaupanje in v' ljubezne grem. Amen.

KRAJŮZ MOLÍTV

pred svetem Obhajilam.

Jezus 'Kristus, edinorojene Sin nebeskega Očeta, prava Bog in človek, naš učenik, odrešenik in zveličar! Čast in hvala te bode vékome! Molejo te vse stvarí na neba in na zemle, in upajo v' te!

Kolekuna sreča je za nas, da te imamo v' zakramenta svetega Obhajila resnično pričejočega, kjer se nam ves deliš, te prejmemo in živega v' se zadobamo, takó da si ti v' nás, in mi v' teba. Čudne reči delam po vesvolnam svéte, posebno v' svete cerkve. Nékedo si v' Káne vodo v' vino spre-

obernil, in se svōjo dobróto in vse-
gamogóynost vsem pokazal: ravno ta-
kó kažeš tuda we dan danawen svōjo
vsegamogounost in lubežen do nas
v' svete ηerkve, kjer krah in vino
v' teló in v' krí svōjo v' maunekovih
rōkah milostevo spreminaw. In dese vse
letó naw úm deley deley preseže, ven-
der terdno verejemo, ker se tí, veyna
resnína nam letó razodel. Mōje te-
ló, pravš, je rés jéd, in mōja
krí rés pejána; — kdor mōje
toló jé, bo v' mene ostál, in jáž
v' nem.

O srečen, stokrat srečen je, kdor
te vrédno prejme! Jáž te zdó æelim
prejete; dàj, Gospod, de bom vréden,
takó, kakor zapovéš. Dàj me pravo
poniženost, krotkost, in svetóst.

Lubam te, o Jezus! in vse ludi
zavolo tebe: vnemaj v' mene yedale
bol sveto lubežen.

Æal so me vse mōji gréhe: stú-
dam jila iz vsega serňa, in sklenem

jih nekola več ne storíte. Odpustite ma-
 jih, in varaj me v' prihodno, de spet
 v'ne ne padem, ampak de védnó v'tvoji
 sveta lubežne ostanem. Tvoj sem; tí
 se me stvaril in odréwil; tí me dal
 vse, kar imám, in me bow tude vse
 potrebno dal, kar we némam. Upam
 letó, ker se obľubil, in ker me v' za-
 stavo tude njelo sam sebe mílostavo
 daw. Zahvalem te za vse tvoje do-
 brote.

Grem tedej po tvojim povelá,
 dese pregréwen yľovek te prejèt.
 Grem, o lubežniva moj Gospod Je-
 zus! grem k' tebe, de se boľ na tanko
 s' teboj sklenem, in de me bo dobro
 po tvojih sveteh daréh. Ti se takó
 vkažal, zató ker nas ľubaw. Rekel se
 namreč: Déľajte to v' moj spo-
 mín.

O Jezus Kristus, moj Bog in
 Gospod, prosem te poniženo, de me
 prejetev tvojiga svetega réwnega telesa
 ne bo k' pogublenu, ampak k' æivlenu

in k'veynemu zvelíyanu. Ne upal ba se perstopite, ako ba tí ne velil; 3dé pa, ker tí takó hoqew, grem s' straham in zaupanem; te izrouím svøjo duwo in svøje teló, in se na tvøjo mílost zanesem, de bo nadomestíla per mene, kar me manka, in kar me je potrebna-ga. Bode me mílostev, o Bog! K' te ba grem prejet te. Amen.

3dé pojde k' altarju, in ko maunek sveto réwne teló kaæe, in prave: Lej jagne bøæje, lej, ka gréhe sveta odjemle, tí se poníæaj; pøtle pa rene za maunkam trikrat:

Gospod! nésam vrédan, de grew pod mojo strého, tamuq rene le besédo, in ozdravlena bo moja duwa.

M O L Í T Z V

po svetem Obhajilu.

O Jezus, moj Bog, moj odrešnik in zveličar! v' mene se zdé, v' mene ves po svoji bōxi in ulovēške natoré! Živím; pa ne več sam, temuž Kristus živi v' mene! O kakó srečen sem! kakó mogoučega Gospoda imam, ne per sebe, ampak v' sebe, Gospoda, ke zamore in storí vse; komur sta pokórna nebó in zemla, in ke je lubezniv do vseh svojih stvarí.

In rés, kakó lubezniv, kakó perjázen se, Gospod Jezus! ke nas svoje verne otroke z' nebečkam, z' neumarjóuam krúham pasev! — Kaj te bom povernil za tolekune dobrote in mílosté? Rés je, de »ktere se lubil, se »jih do končja lubil«, kakor tvoj lube perjatel in apostel svete Janež pra-

va. Ko me né bilo, se me stvaril, in ko sam grawil, se me spet na prave pot perpelal. Revnemu ulovéku, brez vsega zaslužena, te velikrat nepokornemu in nehvaležnemu, polnemu vseh napučenost se dal iz neizrečene ljubezne per tvoji bōxi miza prejeta krah večnega æivlana, tvoje pravo sveto réune teló, tebe samega. O preluba, o presladke Gospod Jezus! moj Bog in moje vse! kolekan te moram ljubiti, kakó po tebi hrepenéte! kakó te poniženo in iz vsega sárna, in iz vse mojí zahvalite!

Zahvalem te, kolekor nar bolj morem, in te ljubem iz vsega sárna, in iz vse mojí. O de bi te takó lubil, kakor so te lubile tvoji učení; kakor so te lubile vse tvoji lube svetníke in pobožne kristjane od nékade, in we zdé; in kakor te je lubila tvoja sveta mate prečista Devína Marija; in kakor se ti sam nas lubil, Gospod Jezus! O de bi bil takó popolnoma s' teboj

sklenen, kakor se tí sklenen s' svøjim
 Očetam! in de be se te takó deræal,
 kakor se deræí veja draveša, ale terte
 mladika, de be dober sad po tebe ro-
 díl, in de be me ne æivlene, ne
 smert, ne sedáne, ne prihódno, ne
 vidleva, ne nevidleva stvar od tvøje
 lubezne nakole ne loqíla. To hojem
 in æelím; to be iz ñelega sérna rad,
 in poniæno prosem, dàj me to gnado,
 moj svet Gospod Jezus!

Dàj me, luba Gospod Jezus! dàj
 svøjiga svetega Duhá in svøjo sveto
 pomóu! Dàj me pridnemu in skerbne-
 mu bitu v' vsam dobrem: lubite svøji-
 ga bliænega, kakor sam sebe, iz lu-
 bezne do tebe, ker tí to zapovéu; in
 premágate vse skuwnave in zapelíivoste.
 Dàj me poterpéte v' teæávah, poniæ-
 nemu bite v' sreçe, resniqnemu v' be-
 séde, in stanovitnemu v' djane. Dàj
 me varno, qujeqe, pohlevno, poboæ-
 no, dobro in bogabojeqo sarne. Store
 me veselaga brez razujzdána, urnaga

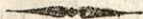
brez prevernosta, in resničnega v' vsega. Pomnóæ v'mene vero, upane, in lubezen; pa ne samo na jezíka, ampak v'serçe, de se zvestó po tvøjih zapovedeh ravnám. Dàj me úm, te práv spoznate, in pamet, te védno obderæate. Posvete, potérda in váraj me. Bode me vøjvoda v' æivlene, učenik v' nevédnoste, tolaænek v' æaloste, o-skerbnik na tem svétu, in veselo plaqílo v' veqnoste. Varaj me, de se v'svét ne zalubem, v' pregrévne navade ne zapletem, in v' hudøbne tovarwije in perloænoste ne podám. Lej, mlad sem, tí véw, koleko nevárnost je za me te zapustite, hudøbno æivétu in se pogubite. Bode vsele moj svet in zvést varh. Dàj me védno qistost in nedolænost, lete tebe tolekan vweqe qednostu. Dàj me védno raste v' vsem dobrem, in odraujate vsému hudemu. Dàj, de svøje starwe, gospodárje in druge svøje víkwe zvestó sluham, in jih poniæno, iz lubezne do tebe spow-

tújem. Dàj, de te zmire s' qisto vestjó sluæem, in 3' bogabojeuam æivlenem dopádem. Prejetev tvøjiga presvetega telesa, me ne bode k' oterpnenu in pogublenu, ampak k' æivlenu, in k' veynemu 3velíqanu.

Tvoj hlapeŋ sem, ves se te dans darújem. Svøjo duwo in svøje teló, in vse, kar imám, te veyno izroqím: vse je tvøje. Perporoqím te tude svøje starwe, gospodárje, brate, sestre, svøje perjátle, tude svøje sovraæneke, svøje uyenike, in vse dobrótnæke. Prosem te 3a tvøjo sveto katolewko Herkev, varej in ohrane jo, in razwíraj po vsem svéte. Prosem te 3a vse ludí, de te vse spoznajo in lubejo; in 3a duwe v'víŋah, de jih iz terplena réwaw, in jim veyno 3veliqane milostavo dodeliw. Dàj nam vsem, o Bog, svøjo sveto pomoq, pametno, poniæno in bogabojeue, po tvøjih zapovedeh, na tem svéte æivéte: po tem æivlenu pa k' tebe prite, te od oblíuja

do oblúja gledat, in v'tvøjim kraløstve
veyno žveliqane væivat. Amen.

Spomne se dans in tude druge dní
vekrat, posebno, kedar pride kaka
skuwnava, spomne se, de se bil per
svetem Obhajila, in varej se gréha.
Lej, æive bøæji tempel se: Kristus
je v' tebe! —

TRÍ BØÆJE ČEDNOST:

Vera, Upane, Lubezen.

V E R A.

Verejem v'Bogá Oucta, Sina in
svetega Duhá, trí perwone, enega sa-
mega Bogá, ke je nas in vse reuqí stva-
ril, in vse ohráne: brez qigar vole in
perpujena se nau ne more žgodíte;
ke je vsegamogóuen, vsegavedóu, vse-
gapriqejóu, neskonyno moder, do-

ber, svet in pravičen, On je vsah stvarí in ves popolnoma. Verajem, de je bōxi Sin Jezus Kristus prave Bog in qlōvek, Bog od vékome, qlōvek v' yase spočet od svetega Dahiá, rōjen iz Marije Devine, je nas učil, in iz ljubezne do nas terpel in umerl, nas s' svōjo smertjo od vépnega pogublena odkupil, nam pomog bogaboječe in sveto æivéte in vépno zveličane zadobite zasluæil; tretji dan od smerte vstal, v' nebesa wel, in imá vso oblast na nebe in na zemlæ. Verajem de zamo-remo le po nem zveličane zadobite, ne pa po svōjim zasluæene; de je sve-te zakramente k' našemu posvečenju postavil, in de pride sodet æíve in mert-ve. Verajem, de nas po Kristusovem zasluæene svete Duh posvečuje, nam gréhe odpuđa, in nam svōjo sveto gnado in pomog delí. Verajem, de je qlóvčvka duwa neumerjoja, in de bo sodne dan tude naše teló od smerte vstalo, s' svōjo duwo se sklenílo,

in veyno zveliyane, ale pa veyno pogublene, kar se homo tukej zasluži, vřivalo. Verjem, de brez gnade bořje ne zamoremo naj dōbręga, in de nobeden brez svetęga kersta, in pa űe po svetem kersta kdo spet v' gręh pade, brez pokōre zvelıyan ne bode. Verjem vse, kar nam sveta katolewka űerkev zapovę veręvate, ke imá od Kristusa oblast in pomoű brez pomote nas uűite. Verjem vse to, ker se nam tí, o Bog! razodel in zapovędal, ke ne morew golesate, ne golesan bite. Vtęrde me v' vere!

U P A N E.

Upam od tebe, o Bog, po Jezusovem zasluřene, kar me je tręba na duwe in na telesa, in de me ne bow s' svojo milostjo nekoľe zapustil. Upam posebno, de me bow moj űm razsvętil, me resniņo prāv spoznate dal, me serņe omęcil, ga z' ognem svoje sve-

te lubezne napolnil, ma moje gréhe
 odpustil, ma gnado pobolwana, boga-
 boječnega æivlena, in po tem æivlena
 večno zveličane dodélil. To, in vse,
 kar se obľubil, upam zató, ker se nam
 tí obľubil, svete in resnične Bog!
 Pomnože moje upane!

L U B E Z N.

Lubam te iz vsega sérna, in bol
 kot vse druge račí, o Bog! ker se
 neskönyno popolnoma, svet, milostev
 in dober, vse lubezne, hvale in qastí
 vréden. In ako bi se ravno nebes ne
 nadjal, peklà ne bal, te vander lubam,
 zató, ker se nar vikúe dobrota in le-
 pota. Satore so ma æal vse moji gré-
 he, kar jih vém in ne vém, in se jih
 iz sérna kesám, ker sam ænime tebe,
 o moj Bog! razælil. Tardno zdé
 sklenem iz lubezne do tebe svoje æiv-
 lene pobolwate, pregréwnih parlox-
 nost se varavate, in vse svoje dolæno-
 ste pridno in zvésto izpolníte; tude

svøjiga bliženaga, njelo svøje sovráæ-
neke in vse ludí lubite, zató, ker so
vse po tvøji podóbe stvarjene, s'kervjó
Jezusa Kristusa od večnega pogublena
réwene, in ker jih tí zapovéw lubite.
V' té vere, v' tam upane, v' té lubezne
æelím æivéte in umréte; dàj me svøjo
sveto pomoy, vse to storite, in vne-
maj qedale bol v' mene wgen svøje
svete lubezne. Po Jezusa Kristuse
Gospoda nawem. Amen.

MOLÍTVE IN PREMIULŽVÁNA O PRAZNŲŲŲM LÉTA.

V' Adventa.

Adventne yàs je yàs perpravlána k'
røjstvu Jezusa Kristusa. Kakor je
nékede svét bil brez Kristusa reven,
v' nevédnoste, in v' hudobíjah, takó
moramo tudè mi zdé mislete, de

poduylene v' veqnesh resniyah , od-
puylene svøjih gréhov , pomoq k'do-
bremu , oblube in upane veqnega
æivlena in zveliyana le od Kristusa
imamo. Naue perva starue so bali
namrey æe v' gréh padele , in takó
samí sebe in nam veqno zveliyane
zapravela. Vse smo po nih gréu-
neke , veqnega prekletstva in pogu-
blena vrédne. Vender nas pa Bog
né zavérgel , ampak nam je odrewe-
nika , in zveliyarja svøjiga Sina ob-
lubil , pa ne preqe poslal , temuq
uqenike in preroke prej powilal lu-
di k' bogabojeqnoste opominevat , in
jih odreweniku parpravlat , pokóro
oznaneváje. Tega parpravlana spo-
min tedej obhajamo adventne qàs ,
in se moramo tude samí s' svetem ,
bogabojeqem æivlenem , in s' pokóro
Kristusovega prihoda , in negove mi-
loste vrédne storite. Moramo terdno
van veravate , upate , ga lubite in
æeláte.

M O L Í T æ V.

Obude , o Bog ! naue sérna , par-
pravete jih vrédno tvøjimu edinemu
Sinu , de te po negovem prihoda vse-

le s' uistem in svetem æivlenem dopa-
demo. Po tem Jezuse Kristusa, Go-
spode našem, ke s' teboj in s' svetem
Duham večne Bog æiví in kraluje.
Amen.

O B o æ i u e.

Dans obhájamo spomín røjstva Jezu-
sa Kristusa, odrewnika in zveliqarja
svetá. Veselímo se, in zahvalímo
Bogá, de je iz lubèzne do nas in
do vseh lidí nam toleko milost sto-
ril, de je perwel popravit in popla-
yat; kar je gréh našeh perveh star-
wev pokazil, in kar naše lastne gré-
he zasluæajo. Véyno be beli vse
pogublene brez nega. On nam je
zveliqane pernèsel, nam nebesa od-
perl, nám pot v' nebó s' svojim na-
ukam pokazal, in s' svojim æivle-
nem zgled in serupnóst dal po nem
hodite. Za nas je æivel, za nas ter-
pel in umerl, de bomo mí veyno
æivéle. Kakó nehvaleæne in nespa-
metne be tadej bile, ako be ne ho-
téle po negovem náúke æivéte, in
se z' bogabojeuam djanem negove
smerte in negovega zasluæena de-
leænehi storite.

M O L Í T 2 V.

Dàj, te prošemo, vsagamogoune Bog, de vylovečene in rojstvo tvojiga ediniga Sina Jezusa Kristusa nad nama ne bo zgubleno, temuž de sadú negovega živilena in negove smerte delene v' dobrem rastemo in v'vno živlene dosežemo. Po tem Jezuse Kristuse, Gospode našem. Amen.

KONČŇ LÉTA.

Spet je eno léto mojiga živilena menúlo. Oh, kakó naglo je prewlo! — Koleko dobreša sam létaš od tebe prejel, o Bog! ne zamorem prewtéta. — Od kolekan dušnih in telesnih nevarnost se me rešel! Kólekan lépega yasa svetó in bogaboževe živéte se ma dal! Vesele, zdravje, vse potrebe; starwe, dobrotneke, parjatle, mir, in vse imám le od tebe. Tebe moram zato zahvalitz, dobrotlewa Ŭže! Od-

pusta me, te prosem, vse moje gréhe
in vse nehvalexnosta, in upam, de me
bow v' zapelivost in v' vse hudo var-
val, in me vse, kar véw, de me je
tréba, dodélil; zakaj tvoja lubezn do
nas je brezkonna. Če me pa tude
prihódno léto kako nesrečo powlew:
če me starwe, dobrótneke, zdravje,
ale njelo æivlene vzamew, véw, de
bow vse le iz dobróte, lubezne, in mi-
loste storil; in de vse, tude nesreçe
v' dobro obraçaw, in tude kogar tepew,
ga lubew. Dàj me le móy, te pro-
sem, vse volnó zavolo tebe nase vzeta
in terpéta. Tvoje ime bode qeýeno
zdé in vékome! —

3AHVÁLNA PĚSŤM.

1.

Hvala bod' Gospod-Bogú,
 Vse stvarí ga zdé molíte!
 Stvarnaka, dobrótnaka
 In oueta ga qastíte!
 Kerub, Seraf mu pojó,
 Hvále zemla in nebó.

2.

Svete, svete, svet' Gospod!
 Vse je polno tvøje hvale,
 Trúme zvolenah, o Bog!
 Veqno qast te bodo gnále.
 Vse svetníke te qaste,
 Vse pravíqne te æele.

3.

Čeujen bode trojne Bog:
 Oqe, Sin, in tí Duh sveta.
 Nerke tvøje nauk vas,
 Moramo zvestó verjete:
 Jezus Kristus, bøæji Sín,
 Je zapustil ga v' spomín.
 f 3

4.

O prelub' zvelíqar naw ,
 Kolka je lubežen tvøja !
 V' gréhe sem bil zakopán ,
 Revna je bla duwa møja ;
 Tí pa prideu k' nam na svét ;
 Gréha grøgne strup zatré.

5.

Veune Bog in kral nebes
 Se poníæa brat naw bite ;
 Nam æiví, in nam vmerjè,
 Mílost nam ye zasluæíte.
 Pækla je premagal móu ,
 Od nebes nas veu ne lóu'.

6.

Na dæsníne bœæji zdæ
 Ga we jmámo pomoúnika :
 Sódne dan ga gréwnæk bo
 Vidil østrega sodníka.
 Mílost gréwnæk le dobiu ,
 Dokler we na svét' æivíu.

7.

Bode Jezus smilen nam,
 V' službe svoji nas ohráňa:
 Krí se svojo dal za nas,
 Končaj gréh, per nas ostáňa.
 Pelaj name duwe v' ráj,
 Delež zvoľeneh nam dáj.

8.

Svoje ľudstvo srečno stór'
 Zde in vsele nas obvará:
 Obdarúj in povikuj,
 In zvelíčaj svoje stvárá:
 Hvalo bomo péle te,
 Tukej in ve večnosti.

9.

Milostev nam bode dans!
 Póte nam v' gréh zagrádě;
 Svete in prelúba Bog,
 Dáj de stór'mo dobro radě.
 Vědno se te bom darčál:
 Brez pomóu' ne bom ostál.

Ÿ. Čast hoda Bogú, Očetu, in Sinu,
in svetimu Duhu.

Ÿ. Mvala mu in povikovanje vékome.

M O L Í M O,

O Bog, Ÿigar usmilena né kraja
ne kónna, in dobrót neizmerno bo-
gastvo, zahválemo tvøje presveto ve-
liĸastvo za prijete darí, in tvøje védno
mílost, ke naue pròvne rada uslíwe,
prósemo, ne zapuste nas nekole, te-
muĸ veĸnega æivlena vrédne stóre.
Po Jezuse Kristuse Gospoda nawem.
Amen.

Ÿ. Bøæja pomóĸ ostane vsele per nas.

Ÿ. Amen.

V E L I K I T É D I N.

Kratko premiŕľaváne Kristu- sovega terplena.

Kristus je veleka téden za nas terpel ,
za nas kriŕan in umorjen bil. Vse
be beli pogublene , ako be nam on
tolekŕne ľubeŕne ne bil storil. In
de boste , ľube otrŕne , nauŕega zve-
ľiqarja Jezusa Kristusa ľubeŕen bol
zapopádeľ , mislete veŕkrat :

- 1) Kdo je terpel? — Prave, véŕne, ne-
dolŕne in svete bŕŕji Sin , nad kte-
rem je imel in imá nebeŕke **Ŭ**ŕe
vse dopadene; on , ke né nekolŕ no-
benega grŕha storil , ke je vse svŕje
ŕivlene na svete z' zgoľe dŕbrema-
deľe spolnil , in ke je stvarnek in
sodník vseh ľudí , je terpel. Kdo
sem jãz , reŕe , de be godernal , ŕe
príde kaj terplena nad me! —
- 2) Kaj je Jezus Kristus terpel? — Ve-
ľike velike britkŕste na duŕe in na
teľese , nehvaleŕnost od ľudí , za-
niŕevane , zasramevane , boleŕíne ,
neusmileno in grozovitno smert. Po
svŕji ŕlovŕke natore je namreŕ vse
to terpel , in veŕ , kakor se zamore-

mo mi mislatz. O kaj je vse naše terplene prota negovemu?

3) Zakaj je terpel? — Zató, ker je negov nebewek Oue, in on sam hotel: iz ljubezne do nas: zavolo resnije, de je svoj nauk s' svojo sveto kervjó poterdil: de nam je bwxjo milost in pomóu, in odpuyene naših gréhov zaslúxil. Kolekan ga moramo zahvalite in lubite, in mu zvéste bite!

4) Za kogá je terpel? — Za gréwnske nehvaležne, za vse ludí, dokler so vse gréwnske; tudz za svoje sovražneke in preganavije. Nar vewega ubožna je tedej ravno takó Kristus odréwil, kakor nar imenítwaga in nar vewega gospóda. Za vse je dal svojo krí in svojo æivlene. — Koléko je vrédna ulovéwka duwa! Nekogar ne smémo zaniqevate, temuq vse lubite, in za zvelíqane svoje duwe pridno skerbéte. —

5) Kakó je terpel? — Volno, pohlevno. V' volo svojiga nebewkega Oue ta se je ves podál. Zgled nam je hotel zapustíte, kakó volnó moramo tudz mi terpétz, in bwxjo volo tu-

da v' t~~e~~k~~e~~h raz~~e~~h vse~~e~~ rada storí~~t~~e.

- 6) Čimú nam je tad~~e~~j negovo terple-
ne? — De se gréha zvesto vareje-
mo, in ne sebe, temu~~y~~ le nemu ~~xi~~-
vemò, ke je za nas umerl. Če ne-
govo terplene premíslamo, moramo
pridne in zvéste bite per sv~~o~~jih dé-
leh in dol~~e~~nóste~~h~~; moramo sv~~o~~jiga
bli~~e~~nega lubite, kakor je Kristus nas
lubil; moramo poterpe~~li~~ve bite, in
zadovolne z' vsem, kar nam Bog na-
lo~~xi~~, de bomo ve~~u~~nega zvelíqana de-
le~~e~~ne, kterega nam je na~~w~~ zvelíqar
zaslú~~xi~~il in oblubil.

M O L Í T 2 V.

O Bog, ke se nas tolekan lubil,
de se dal sv~~o~~jiga edínega Sina za nas
v' grenko terplene in v' britko smert,
usmíle se nas, in odpust~~e~~ nam na~~w~~e
gréhe; dàj, de negovega zaslu~~e~~na de-
le~~e~~ne sv~~o~~j~~o~~ du~~w~~o in sv~~o~~j~~e~~ teló v' qi-
stost~~e~~, v' bogaboje~~u~~nost~~e~~ in v' svetósta
ohránemo, in ve~~u~~no ~~xi~~ivlene dose~~e~~-
mo. Po tam Kristus~~e~~ Gospode na~~w~~em,
Amen.

O VELÍK2 NŦČ2.

P é s e m.

1.

3velíqar grě iz grōba!

Ob moq je smert, trohnōba :
VelikonŦqno jagne bil,

Je zame drago krí prelil.

Aleluja.

2.

Takó je qlŦvek réwen:

Věbrezen satan tréwen;
Smart néma svŦjga æela veq,
Odpert je grōb, in kamen preq.
Aleluja.

3.

Odréwil je oqete,

Veliko qasa vjetě;
Iz tme jih zdě pelá s' qastjŦ
V'zaparto 3' gréham prej nebó.
Aleluja.

4.

Kakó se svétjo rane
 Nevsmíleno mu dane!
 Vesele angelsko veruí,
 De smert je mertva, nas uuf.
 Aleluja.

5.

Ne maja nawa vera,
 Gotova je podpera:
 Zvelíqar je od smerta vstál,
 Takó bo qlòv'k iz gròba wál.
 Aleluja.

6.

Le kratka nou bo v' grobe;
 Ko Angel nam zatrobe,
 Teló tud pøtle popelá
 Zvelíqar v' ràj, in smert nehá.
 Aleluja.

7.

Dopólnet nāwe æele,
 Perprávlat grø vesele:
 Tí grøw, zvelíqar, pred menój,
 Bom perwel, upam za tebj.
 Aleluja.

8.

Kivlene sprebernite,
 Takó dà k' tebe príte;
 Na desne par Oqet'sadiw,
 Od tam plaqila vsem deliw.

Aleluja.

9.

Pred sodbó ták postavlén,
 Po svátovsko napravlén,
 S'kervjó pa jagneta oprán,
 Med nega svate svát bom djan.

Aleluja.

10.

Aleluja, aleluja!
 Aleluja, aleluja!
 Po tvøje, Jezus, bratam brát.
 Daj nam vsem od smérte vstát.

Aleluja.

Kristus je od smérte vstal, alelu-
 ja! gréh, pekel premagal, aleluja! in
 nam nebó odperl, aleluja! aleluja!

M O L Í M O.

Bog, kterega edinorojene Sin je
 dens smert premagavre nebeurke vrata
 nam odperl, prošemo, daj spolnite sve-
 te æele, ktere nam v'sernejæ budíw. Po
 tém Jezuse Kristuse Sine tvøjim, Go-
 spode nauam, ke s' teboj in svetem
 Duham æiví in kraluje Bog od véko-
 me do vékome. Amen.

Ÿ. Hvalímo Bogá, aleluja! aleluja!

R. Hvala mu, aleluja! aleluja!

O B I N K U T Z H.

P é s e m.

I.

Príde sveta Duh,
 Oæivlávnj svetá,
 Lube stvarnek pride!
 Ti se nava luq!
 Slépe um poduy',
 De resnínjo vide.

2.

Verneh poterdník,
 We vseh serót,
 Živ studenŕ, lubežen!
 Serŕu daj krepkóst,
 Manŕaj nam slabóst,
 Dúw ozdráv' boležen.

3.

Jezus pøwle nam
 Svøjjiga Duhá,
 Kakor se oblubil.
 Sveto gnado daj,
 K' sebe nas ravnáj:
 Napune bow pogubil.

4.

Lej, prelube Bog!
 Reve nas teæe,
 Oh, pomagaj, pros'mo!
 Príde smérte ŕas,
 Tí tolæe nas:
 Sej te v' serŕe nos'mo; '

5.

Čast te bode, Bog,
 Oče, Sin in Duh!
 Hvala vsem enáka.
 Kdor te práv častí,
 Ine rés æelí,
 Sreča nega čaka.

- ✠. Vse so beli napolnene s' svetem Du-
 ham, aleluja!
 ✠. In so začele bōæje reči govorite,
 aleluja!

M O L Í M O.

Bog, kteremu so odkrite serna vseh
 lidí, in znáne vse nih æelje, in kte-
 remu ne more bite nač skritega, oči-
 sta, te prošemo, s' svojim svetem Du-
 ham naše misle, in djana, de te čež
 vse ljubemo, in zmirej vrédno hvále-
 mo. Po Kristuse Gospode našem.
 Amen.

(O binkuteh se po navade sveta birma
 delí, zakrament poterdena v' vere.

Kdor jo misle prejete, mora æe per
pamete, v' vernah resnijah dobro
podujen, in v' bœxi gnade bite. Per
svete birne zadobi kristjan posebno
pomog bœxi po vere æivete, grêha
se varevate, in vse skuwnave in za-
pelivoste premagevate. Lepo se tadej,
lube otrone! k' svete birne perpra-
vate, in lepo, sveto æivlene Bogú
oblubite. Letá svete zakrament se
le enkrat prejme, kakor svete kerst.
In kedar ukof nad birmannê pred
mazilenem in pøtle molejo, morate
vse, ktere greste k' svete birne, vpri-
yo bite, in pokleknite, sajer be
vtegnile brez svete birne ostate).

SVET2GA RÊUN2GA TELESÁ DAN.

P é s e m.

I.

Hvale svét odrauenika,
Hvale krala, ujenika,
Poj mu, in vesele se!
Kolkor moreu, tolko hvale!
Sej mu vrédne hvale da.e
Vander lê ne bomo we.

2.

Čudne je razí nam gróvil,
 Le nevérneka je lóvil,
 3' nama dans se veselít.
 Žive krah v' æivlene mōje,
 Prédan gre v' terplene svōje,
 Kristus hotel zapustít'.

3.

Torej hrúm vesela tega,
 Naj se dans povsód razlega,
 Kvičkam naj serne puhtí!
 Nerkev praznek lej obhaja,
 Vsem takó na znane daja,
 Kaj zvelíqar nau storí.

4.

Kristus pride, stáro míne,
 Spred resniqe sēnqa zgíne:
 Te ponižaj se do tal!
 Nov altar, postávo novo,
 Novz dar, pomoq gotovo
 Slabem nam je Jezus dal.

5.

Zadnega večera délo
 Kristus dal, de bo imélo
 Vse kerwanstvo v' svøjo last.
 To me namreč vera príča,
 Ako verjem, me zvelíča,
 De jmá Kristus vso oblást.

6.

Jezus, lej, ouitno prave,
 De po nove se postavè
 Kreh in vin' spreberneta.
 To storí per svete mawe,
 Sveta jéd de duwe nawe
 Krí, teló negova sta.

7.

Kar ne vídew, al ne vmejew,
 Téga sumete ne smejew,
 Sódet bæjnih dél nekar.
 Krúha, vina ste podóbe;
 Pa ne misle se naróbe,
 De je tukej kaka stvar.

8.

Krí, teló nam je pučeno :
 Prejme, kar čew, vse je eno, —
 Kristusa ne razdelíw.
 Naj jih pride, kolikor hoče,
 Je razdjat' ga nemogoče:
 Nikdar več ga ne vmoríw.

9.

Prejme eden, al milona,
 Kolikor une, tolk' trilona,
 Neč ga tud ne manjša tó.
 Prejme brumnek, prejme gréwnek,
 Prejme tréznek, al počréwnek,
 Kar zaslúče, zadobó. —

10.

Brumnek tē živlene včíva:
 Gréwnek pa se smert dobíva,
 Lej, obojih kak' izhod! —
 Kedar mawnek hostjo lome,
 Mislē, in nekár ne dvome —
 Tud drobtína je ves č' vot.

11.

Kristusa naš ne zadene,
 Le podoba se odkrene:
 Do nature mu ne gre.
 Angelov nam jéd je dana,
 Tè na pote duwe hrana;
 Gréunek le ne smé do ne.

12.

Abel, Izak oznanuje,
 Mana, jagne pomenuje
 Kristusov prequdne stán.
 O zveliqar, sreça moja!
 Moj pastír! ljubæzen tvoja
 Naj me varje vsake dán.

13.

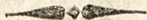
Ti nas æive s' svetem kruham,
 In napolne s' svojim Duham,
 De te sluæ'mo védne uas.
 Ti, o Jezus, naše æele,
 Pravo vernih serij vesle!
 V' veune ráj perpelaj nas.

7. Krah se jim iz nebes dodélil.
Aleluja!

8. Ktere imá vso prijetnost v' se-
be. Aleluja!

M O L Í M O.

O Bog, ktere se nam v' prequdnem
zakramente spomín svøjiga terplena za-
pustil, dàj, te prosemo, skrivnostè
tvøjiga presvetega telesa in tvøje pre-
svete kervi takó qastite, de sad svøjiga
odraena védno v' sebe qutemo. Ke
3' Bogam Oqetam in svetam Duham
edíne Bog æivíw in kralujew od véko-
me do vékome. Amen.

PĚSŇM PĚR SVĚTŇM ĚĚGNŇ.

(Vpřiqo světega řěwněga telesa).

Častímo ěíva křeh neběwka ždě,
(Lej, prava ťlěvek je, in Bog vselě. (dv.)

{	Světo, světo, světo,	}
	Světo, ťěž vse světo,	
	Řěwne Ěžusa telú	
	V' žakraměta světemu.	

(trikrát).

PO SVĚTŇM ĚĚGNŇ.

Nikdar nas ne zapústa,
O Ěžus vse sládkústa!
Sósebno pa žadna ťas
Boda Ěžus tí per nas!

Druga pĕsam
 PRED SVĚTĚM ĚGNAM.

Hvalímo in molímo
 Presvĕto Kristusa teló,
 In réwno krí ťastímo
 Omít' od svŕjih grĕhov ěnó.
 Prelíl je Kristus jo za nas,
 (O hvale ťlŕvek vĕdne ťas)! (dv.)

PO SVĚTĚM ĚGNĚ.

Bogú Oťetu ine Sínu,
 In Duhu ťast bod' vĕkome!
 To vĕdno jmĕta dĕj v' spomínu,
 In glíj na nas svoj ěegen zde. —
 V' podóbah jĕde se molíte
 (Nam svŕjim vernem tukej da). (dv.)

O PRAZNŲM MATERE BŲJE.

Letenije od matere bŲje,

Gospod usmíle se!

Kriste usmíle se!

Gospod usmíle se!

Kriste slíwē nas!

Kriste uslíwē nas!

Ųe nebŲke, vsagamogŲne Bog,
usmíle se nas!

Sin, vsaga svetá réwne Bog,
usmíle se nas!

Svete Duh, resniŲne Bog!
usmíle se nas!

Sveta Trojínā, en sam Bog,
usmíle se nas!

Sveta Maríja,

Sveta mate bŲja,

Sveta devín devínā,

Mate mílostē bŲje, (mate
tistega, kē je nam per
Boge mílost zadobil).

proše Bogā za nas!

Mate prečista, } (brez gréha ;
 Mate brez madeža, } se védnosvø-
 Mate nedolžna, } je devíwtvo
 ohrañíla).

Mate nar svetejša, (se od vseh
 svøjiga spøla nar zvestejša
 bæjjo volo v' vsem spolníla).

Mate lubežniva, (vseh Kristjanov
 zavolo svøje imenítnosti in
 svetosti lubežne vrédna).

Mate prečudna, (ker se prečudno
 bæjiga Sina spočela).

Mate naučega stvarneka, (ker se
 Bogá rodíla).

Mate naučega odrešeníka.

Devíña nar modrejša, (od svetega
 Duhá z' nebcu ko modrostjo vsa
 napolnena).

Divíña častítleva, } (zavølo
 Divíña hvale vrédna, } svøjih to-
 } lekuneh
 } čednost).

Devíña mogóčna, (per Boge veli-
 ko zámoreu).

Prosa Boga za nas!

Davíŋa usmílena, (se vseh lidí,
sosebno Kristjanov, tude gréw-
nekov rada usmílvaw).

Davíŋa zvésta, (Bogú in nam).

Sgled pravíŋe, (bogaboječega æiv-
lena).

Sédeæ modróste bœæje, (ker je
v' tebe prebival Kristus mo-
drost nebœwkega Oqeta).

Žaŋetek nawega vesela, (ker se nam
zveliqarja rodíla).

Posóda duhóvna, (duhóvneh darí
polna).

Posóda izvolena (ker te je Bog iz-
volil mater svøjimu Sinu).

Posóda prelépa pobóænostæ, (de-
víŋa nar bol bogaboječa).

Duhóvna roæa, (devíŋa med vse-
me devíŋama nar lépwe, kakor
vertna roæa izmed družeh).

Turn Davidov, (devíŋa, ktera per
vsegamogóqnem Boge pravo-
verne kristjane ravno tako va-

rajev, kakor je Davidov turn
na hribu Sijona Izraelje pred
sovraženeke vareval).

Turn slonokostene, (deviņa, kte-
re duwa in teló sta lépa in
krepka, kakor turn slonoko-
sten).

Miwa zlata, (krala vseh kraljev nar
drajwa in nar žalwa prebivaluje).

Wkrina zaveze, (kakor je v'starem
zakonu wkrina zaveze staro za-
vezo z'Bogom, takó se ti v'se-
be tistega iméla, ke je storil
med Bogom in ylovékam no-
vo zavezo).

Vrata nebewke, (deviņa, ke se
nam tistega rodila, ke je nam
zaperte nebewke vrata spet od-
perl).

Zgodna daníja, (deviņa, ke se
nam Jezusa, solnje praviŋe
in resniŋe oznanila, kakor da-
niŋa dan).

prosa Bogá za nas.

Zdravje bolníkov, (deviŋa, ke per
Boge bolnikam zdravje spro-
sew).

Perbeŋaluŋe gréwnekov, (deviŋa,
ke iz materne lubezne do nas
nam gréwnekam per Boge mi-
lost sprosew)

Toláŋenŋa ŋalostneŋ, (deviŋa, ke
nam kristjanam v'britkósteŋ in
nadlogah per Boge mir in pra-
vo vesele sprosew).

Pomóu karŋenŋekov, (deviŋa, ke
vernem kristjanam per Boge
pomóu v'potrébah zadobiw).

Kralíŋa angelov,

Kralíŋa patrijarkov,

Kralíŋa prerokov,

Kralíŋa apostelnov,

Kralíŋa marternŋekov,

Kralíŋa spoznevávŋov,

Kralíŋa deviŋ,

Kralíŋa vseŋ syetnikov.

(deviŋa, ke
se mate
krala ne-
bes in zem-
le, se ime-
nitnewe od
vseŋ stva-
ri).

prose Boga za nas!

Jagne bœje, ktero grêhe svetà od-
jemlew. Zanesz nam, o Gospod!

Jagne bœje itd. Usliwz nas, o Go-
spod!

Jagne bœje itd. Usmile se nas, o Go-
spod!

Kriste sliwz nas!

Kriste usliwz nas;

Ŭye naw. Čeujena Marija.

Pod tvôjo brambo, in tvôje varst-
vo se podámo, sveta bœja porodni-
nja! ne zavérze naweh prôwen v' naweh
potrêbah, temuž réwz nas vsele od
vseh nevarnost, o qastitleva, o izvo-
lena devinja, nawa gospá, nawa sréd-
neja, nawa pomoyninja! S' svôjim Si-
nam nas sprave, svôjimu Sinu nas
perporôqe, svôjimu Sinu nas izrôqe.

✱. Prôse za nas sveta bœja porod-
ninja.

✱. De bomo vrédne Kristusoveh ob-
lub.

M O L Í M O.

Prošamo te, o Bog, vlíj v'naše sárŋa svéjo milost, de ka smo po oznanavane angela vŋlovečene Kristusa tvøjiga Sina spoznala, po negovem terplene, in po negove smerte ŋastitlevo vstajene dosežemo. Po tem Jezuse Kristuse Gospode našem. Amen.

✠. Prøse za nas s. Jožef.

Ŕ. De bomo vrédne Kristusovih ob-
lub.

M O L Í M O.

Próšamo te, o Gospod, naj nam zasluxeŋe æenena tvøje presvete matere Maríje pomaga, de kar naša slabóst ne zamore, po negovih prøwnah, dosežemo, ke æivíw in kraluješ s'Bo-
gám Oŋetam in svetem Duham Bog od vékome do vékome. Amen.

Čeŋena bode kralíŋa, mate mílo-
ste! mate æivlena, upana in vesela na-

wega, bode uęyena! K'teba vpijemo
serotne Ćvne otrone; k'teba zdihuje-
mo æalostne in vjokane probivavne
v' leté doline solz. Núj tedej, nawa
pomouņina! oberne v' nas svøje mi-
lostave ouí, in pokæe nam po tém
revnem æivlene Jezusa, preblaene sad
svøjiga telesa. O dobrotleva, o mi-
losteva, o lubezníva devína Maríja!

✠. Prøse za nas sveta bøæja porodniņa.
R. De bomo vrédne Kristusoveh oblub.

M O L Í M O.

Vsegamogóune, veune Bog, ke se
po djane svetega Duha duwo in teló
svete devíne in matere Maríje vrédno
prebivaluje svøjimu Sinu perpravil, dàj
nam, ke ne spomin veselo obhajamo,
po neneh milostaveh prøwnah od pri-
hodneh zlégov, in od veune smerte
réwenem bite. Po tém Jezuse Kristu-
se Gospode nawem. Amen.

(3dé se mole pet ouenawev, in uęye-
neh Maríj).

PÉŠM OD ŽALOSTNE MATERE BOŽJE.

1.

Žalostna je mati stala,
Se pod križem míl' jokála,
Ker je vísel nene Sin.
V' žalost je sernje vtopléno,
Vse pobíto, prebodéno
3 mečem duwnah boleqin.

2.

O kaj žaloste prestaté
Mogla je presveta mati,
Ktere Sin je réwil svét!
Klaverna medlí jokáje,
3díha, gléda trepetáje,
Kaj ne Sin tarpí razpet!

3.

Kdob' ne jel solzá toqite,
Če Maríjo vgléda bite
Vz britkóste, kot je tá?
Kdo vz sernje ne žalúje,
Če to mater premiwlúje;
Ker tarpéte tolk imá?

4.

Gréhe ľudstva nase vzete
 Víde Jezusa terpete;
 Vdate wibam se volno.
 Gleda svojga Sina mило,
 Kterga vse je zapustilo,
 Kedar je nagnil glavó.

5

Mate, vír lubezna prave,
 Daj me útet' te tešave:
 Daj solzá me grenkeh dár!
 Stóre me serhe se unete,
 In za Kristusa gorete,
 De mu bom prijetna stvár.

6.

Sveta mate, to te prosem,
 Rane Kristusa naj nosem:
 Vtisne me jih ve serhe!
 Naj te rane tvojga Sína,
 Naueh gréhov bolečina,
 Tuda mene v' æíve skle,

7.

Dàj de s' tabo rad æalújem,
 Svøje gréhe objokújem,
 Dokler tukej we æivím;
 Poleg kriæa de prebívam,
 In s' teboj solze prelívam,
 S' ñélega serñá æelím.

8.

O davín vseh davíña,
 V' æaloste nam tovarwíña,
 Dàj de jókam se s' tebój!
 Smert de Kristusa ostáne
 Mena v' serñe; naj tud rane
 Bojo védno pred menój.

9.

Naj se rán leteli navzámem,
 In od kriæa ves vnámem,
 Kristusu de bom vedán,
 Duwo vneto in gorewo
 Várej mate ve nesrewo,
 Kedar pride sodne dán,

Tvøjga Sina krise me hráne,
 Ine smert negova hráne:
 Me pomóu in mílost dàj.
 Ko bo smert teló zadela,
 Dàj de bo takrat prejela
 Duva môja svete raj. Amen.

DAN TVØJIGA GODÚ.

Mislè, zakaj te je Bog stvaril. — Spom-
 ne se tude, kaj se per svetem kerste
 prejel in oblubil. Ponòve svøje ta-
 yas storjene oblube, postavem takó:

Verejem v' Bogá Ouyeta, Sina in
 svetega Duhá. Verejem, de je Jezus
 Kristus prave edine bœxi Sin, prave
 Bog in ylovèk, naw odrewník in zve-
 liyar. Verejem vse, kar nas je Jezus
 uyil, kar so Apostelne oznanevale, in
 kar nam sveta katoleuka Nerkév verava-
 e velí. Verejem, de sem bil per sve-
 tem kerste od vsah gréhov ouiyen,

h

sem bœþji otrøk postál, in sem do
 veqnega zveliqana praviŋo zadobil.
 Daus ponovim svøje taqas storjene
 oblube, in se iz vszga sernja odpovém
 vsemu gréhu, napúhu, owábnoste,
 vsem gapelívem náukam hudøbneh lu-
 dí: vsem napqnam wegam, in vnovet
 vpriqo tebe oblubam in æelim, o Bog!
 po kerwansko, poniæno, bogabojeqe,
 in svetó, po pametneh in lépeh nau-
 keh svøjih uqenikov, pridgarjev, spo-
 vadnikov, po nauke svete katolewke
 ðlerkve æivéte in umréte. Bog, potér-
 de møjo oblubo s' svøjo sveto, vsz-
 gamogóqno milostjo. Amen.

MOLÍT2V K' ANGELŦU VARMU.

O Bog, ktere nam po svøji pre-
 qudna previdnoste svøje svete angelŦe
 powilaw nas varevat, dàj, te poniæno
 prósemo, de bomo po nih bramba
 pred vsem hudem védno obvarvane,
 in po tém æivlene v' nih druæbe veq-

no se veselila. Po Jezuse Kristuse
Gospoda nawem. Amen.

M O L Í T 2 V K' SVØJIMU PATRONU.

Prošam te, lube moj svete pa-
tron I., ke se na tém svéte bogaboje-
če, svetó in v' bõæji prijaznosti æivel,
in po sém æivlene veyno zveliqane
zadobil, proše Bogá za me, de se tude
jãz po tvøjim sglede ravnám, in po
smerte v' tvøji druþene veyno per Bo-
ge veselím. Amen.

O V S 2 H S V E T 2 M.

Leteníje od vs2h svetníkov.

Gospod usmile se!

Kriste usmile se!

Gospod usmile se!

Kriste sliw2 nas!

Kriste usliw2 nas!

Óče nebeški, vsegamogóne Bog,
Sin, vséga svetá réune Bog,
Svete Duh, resnične Bog,
Sveta Trojiča, en sam Bog,

S. Marija,
 S. mate bôæja,
 S. devin devina,
 S. Mihel,
 S. Gabriel,
 S. Rafael,

proše Bogá za nas! usmíle se nas!

Vse svete angéle in arhangéle,
 prosíte Bogá za nas!

Vse svete verste zvelíqaneh duhov,
 prosíte Bogá za nas!

S. Janez karsnik, proše Bogá za nas!

S. Joæef, proše Bogá za nas!

Vse svete patrijarhe in preróke,
 prosíte Bogá za nas!

S. Peter,
 S. Pavel,
 S. Andrej,
 S. Jakop,
 S. Janez,

proše Bogá
 za nas!

S. Tomáꝛ ,
 S. Jakop ,
 S. Felep ,
 S. Jerne ,
 S. Matevæ ,
 S. Wimen ,
 S. Tadej ,
 S. Matíja ,
 S. Barnaba ,
 S. Luka ,
 S. Marka ,

prose Bogá za nas!

Vse svete apostelne in evangeliste ,
 prosite Bogá za nas !

Vse svete učenke Gospodove ,
 prosite Bogá za nas !

Vse svete nedolžne otroke ,
 prosite Bogá za nas !

S. Utefan ,

S. Lovrenj ,

S. Vannenj ,

prose Bogá za nas!

S. Fabján in Boutján ,

S. Janez in Pavel ,

S. Kōsma in Damján ,

S. Gervaze in Protaze ,

prosita
 Bogá
 za nas !

Vse svete marternake,
prosite Bogá za nas!

S. Silvester,
S. Gregor,
S. Ambroæ,
S. Avgustin,
S. Hironim,
S. Marten,
S. Meklavæ,

} prosse Bogá za nas!

Vse svete ukofe in spoznavavne,
prosite Bogá za nas!

Vse svete učenike, prosite Bogá za nas!

S. Anton,
S. Benedikt,
S. Bernard,
S. Dominek,
S. Frančišek,

} prosse Bogá
za nas!

Vse svete maunake in levite,
prosite Bogá za nas!

Vse svete menihe in pučavneke,
prosite Bogá za nas!

S. Marija Magdaléna,
S. Agata,

} prosse
Bogá
za nas!

S. Leníja,
 S. Neža,
 S. Menilaža,
 S. Katarina,
 S. Anastazeja,

} proš Bogá
 za nas!

Vse svete devinje in vdóve,
 prosite Bogá za nas!

Vse svetnike in svetniče bōæji,
 prosite Bogá za nas!

Bodž nam milostev,
 zanesz nam, o Gospod!

Bodž nam milostev,
 usliwz nas, o Gospod!

Od vszega hudzega,
 Od vszega gréha,
 Od svōje jeze,
 Od nagle in neprevidene smertz,
 Od skuwnáv hudičevz,
 Od jeze, sovraçtva in vse hude
 vole,
 Od duha neqistostz,
 Od tréska in hudzega vreimena,
 Od veyne smertz,

} rewe nas, o Gospod!

Po skrivnosti svojiga svetega
 vplouenja,
 Po svojim prihodz,
 Po svojim rojstvu,
 Po svojim kerstih in svetem pøstih,
 Po svojim krikih in terpenih,
 Po svoji smrti in svojim pokopih,
 Po svojim svetem vstajenih,
 Po svojim ljudnem vnebohodi,
 Po prihodih svetega Duhá po-
 terdnika,
 Ob dnevi sodbe,

révz nas, o Gospod!

Mí grévnike,

De nam zanesew,
 De nam odpustiw,
 De nas k' prave pokóre pèrpelaw,
 De svojo sveto ñerkav vladaw in
 ohranaw.

De pastirja apostoleskega, in vse
 ñerkvene stanove v' svoji
 svete veri obderæiw,

De sovraenneke svete ñerkve po-
 niæaw,

te prosamo, sliwz nas!

De kerwanskem kralēm in oblast-
nikam mír in rasniqno
spravo dodeliw,

De vsemu kerwanskemu ludstvu mír
in edinost daw,

De nas vse v'svøji svete služba po-
terdaw in ohranaw,

De nawe misle k' nebzurkem æelam
povzdigujew,

De vsem nawem dobrotnekam weq-
ne darí dodeliw,

De duwe nawe, in naweh bratov in
dobrotnekov pred weqnem
pogublenem otmeu,

De sad zemle daw in obvarajew,

De vsem vernem mertvam weqne
pøkoj dodeliw,

De nas usliwaw,

Sin bøæji!

Jagne bøæje, ktero gréhe svetá odjemlew.

Zanesz nam, o Gospod!

Jagne bøæje, itd.

Usliwz nas, o Gospod!

te prosemo, slive nas!

Jagne bœje itd.

Usmile se nas, o Gospod!

Kriste sliwa nas!

Kriste usliwa nas!

Gospod usmile se!

Kriste usmile se!

Gospod usmile se!

Que naw itd.

Ÿ. In nas ne pelaj v' skuwnavo:

Ÿ. Temuq réwa nas od hudega. Amen.

(Letenije vsch svetnikov se molzjo tude v' preŸésneh in ob vsch nedélah, in prazneŸeh léta, ktere néso matere bœje).

MOLÍTYE PO LŠTENÍJAH.

zapovédane v' preŸésneh so tele:

69. P s a l m.

O Bog, hitz me otet,

Gospod, teŸe me pomagat.

Krí naj jih prehaja, in osramotene naj bodo, ktere me stréœejo po œivlene.

Odstopajo naj, in sram jih bude, ktere me hoœejo budo.

Obernejo naj se zdajnja osramotena,
kterz pravejo: hahá! hahá!

Vse pa, kterz tebe iujejo, naj se ve-
sele, in naj od vesela poskakujejo.

Védno naj rekó: hvalen bode Bog!
kterz lubejo tvoje odrwene.

Jáz pa sam revew in saromak, o Bog!
hite k' menz.

Moj pomounik, in moj odrwenuk,
Bog, nekar se ne múdz.

Čast bode Bogú Očetu, itd.

✠. Pomagaj svojim služabnekam,

℟. Ke v' te zaupajo, moj Bog!

✠. Bode nam Bog, močen turn.

℟. Pred sovražnekam.

✠. Naj nas ne premaga sovraženek.

℟. In spauji otrok naj se nam ne lo-
tuje škodovati.

✠. Gospod, ne ravnàj z' nami po na-
weh gréheh.

℟. In ne povraúj nam po naweh hu-
dobijah.

✠. Molimo za papeža I.

℟. Ohrane ga, Gospod, oživlaj in po-
srečuj ga na zemle, in ne dàj ga
v' volo negovih sovražnekov.

✠. Molimo za svojiga škofa I.

℟. Gospod, ohrane in obvárvej ga
pred vsem h. dem.

†. Molimo za svojiga njesárja I.

R. Gospod, osreči ga, in usliwi nas,
kedar te zan prosemo.

†. Molimo za svoje dobrotneke.

R. Poverne, Gospod, milostavo zavolo
svojiga imena veyno živlene vsem,
ktere nam kaj dobrega store.

†. Molimo za verne mertve.

R. Gospod, daj jim veyno mír in po-
koj, in veyna luč jim svéte.

†. Bog jim daj v'míre počívata.

R. Amen.

†. Molimo za svoje brate, kterih tu-
keji né.

R. Daj dobro svojim služabnikom, ka
v'te zaupajo, moj Bog!

†. Pouči jim, o Gospod, pomoč iz
svetinjá.

R. In varej jih iz Sijóna.

†. Gospod usliwi naše molitev.

R. In naše vpetje naj pride do tebe.

M o l í m o.

O Bog, ka te je lastno usmilvate' se
véduo in perzanawate, usliwi naše
pohlevne prošnje, de nas in vse
tvøje služabnike, ktere gréhov ve-
rev vére, milost tvøje dobrote od-
vére.

Usliwi, te prosemo, o Bog, našo po-
hlevno molitev, in odpusti nam gré-

he, ke se te jih obtóæmo, de
nam dobrotlevo 3'odpuŕjenem vred
mir dodeliw.

Skææ nam, dobrotlevo Gospod, svø-
jo neizreyeno milost, de nas od
gréhov odvæew, in od kasen,
ktere smo po njih zasluæile, ré-
wew.

Bog, ke te gréh razæale in pokora po-
tolææ, wze se milostew na prøw-
ne k' tebe kleqejóqega ludstva, in
wibe swøje jeze, ke smo jih po
svøjih gréhah zasluæile, od nas
odverne.

Vszgamogóqne, weqne Bog, usmîle se
svøjiga sluæabneka I. nawega pa-
peæa, in vøde ga po pote weqnega
æivlena, de æelí s' tvøjo pomoujo,
kar je tebe vweq, in storí 3' vso
moujó.

O Bog, pastír in vládnek vseh vernih,
glej milostew na svøjiga sluæab-
neka I. wkofa nawega, ke se ga
pastírja I. ñerkve postávil: dodéle
mu, de jim bo, qez ktere je po-
stávlén, 3' besédo, in 3' djánem
k' dobremu, in takó s' sebe izro-
qeno qédo vred weqno 3'weliqane
doseæe.

Prosemo te vsegamogóuna Bog, de tvoj
služábnek I. naw ŋesar, ke je po
tvøji milosti ŋesarstva veslo pre-
jel, tuda raste v'vseh yednosteh,
de se ænime olépuan powást gré-
hov obváreje, in k'teba, ke se
pot, rasniŋa in æivlene, perjeten
pride, in veyno æivlene zadobí.

O Bog, od kterega svete æele, dobre
misle, in praviyne déla pridejo;
daj svøjim služabnekam tak mír,
kterega svét ne more date, de bo-
do nawe serŋa tvøjim zapovedam
vdáne, in yase s'tvøjo pomoujo
brez stráha pred sovraæneke mirne
in varne.

O Bog, vnemaj nawe serŋa z' ognem
svøjiga svetega Duhá, de te bomo
s' yistem telesam služile, in z'oyi-
yuenem serŋam dopádele.

Bog, stvarnek in odraueník vseh ver-
neh; dodéle duham svøjih slu-
žábnekov in služabneŋ odpuyene
vseh gréhov, de milostvo odpu-
yene, kterega so vsele æeléle, po
bogabojeuŋ prøwnah doseæejo.

Pride, prosemo, Gospod, naprote s'
svøjim Duham nawemu djanu, in

sprém-laj ga s' svøjo sveto pomoujó,
de se vse naše molitve in déla
vsele iz tebe zaupó, in iz tebe za-
uete, tude v' tebe dokonqájo.

Vsegamogóuna, véuna Bog, ke qez æí-
ve in martve gospodújew, in se
vseh usmilvaw, ktere iz vere in
døbreh dél za svøje spoznaw, pro-
samo te pohlevno, de vse, za kte-
re smo se naménile molite, naj
bodo we per æivlena, ali pa æe
martví, po prøwnah vseh tvøjih
svetníkov, po dobrote tvøji odpu-
cene vseh svøjih gréhov doseæe-
jo. Po Jezuse Kristuse Gospode
našem, Sine tvøjim, ke s' teboj
æiví in kraluje v' edinosti svetega
Duhá, Bog od·vékome do véko-
me. Amen.

Ÿ. Bog, usliwè møjo molitev.

Ry. In møje vpatje pride do tebe.

Ÿ. Vsegamogoune in usmilena Bog nas
usliwè.

R. Amen.

Ÿ. In duwe verneh naj po miloste bø-
æji poqivajo v' mire.

R. Amen.

Druge molitve po latenijah po poldan
ob nedelah in praznikah, per nas
navádne:

M O L Í T 2 V

k' svetemu réwnemu telesu.

✱. Kreh se jim 3' nebes dodélel.

✱. Ktera ima vso perjetnost v' sebe.

O Bog, ktera se nam v' prequd-
nem zakramente spomín svøjiga ter-
plena zapustil, dàj, te prosemo, skriv-
noste tvøjiga presvetega telesa in tvøje
prosvete kerví takó qastite, de sad
svøjiga odræwena védno v' sebe qutamo.
Ke 3' Bogam Oqetam in svetem Du-
ham edine Bog æivíw in kralujew od
vékome do vékome. Amen.

M O L Í T 2 V,

de Bog odverne nadloge in nevárnoste
od nas.

Vsegamogoúne, vseúne Bog, ne-
beuka Que! poglej 3'oumí svøje neig-

könnyne miloste naše tēxáve, reve in nadloge. Usmíle se vsah kristjanov, ker se je za ne tvoj edinorōjen Sin, naš Gospod in žveliqar Jezus Kristus volno dal grēwnakam v' roke, in tude svojo drago kri na lése svetaga križa prelil. Odvērne nam po nem, milostave Oče, zaslužene kázne sādane in prihodne nevarnosti, punte, vōjsko, kugo, lákoto, dragíno, boléžne, in žalostne, revne yase.

Razsvétle in potérde v' vsem dóbrém duhovske in deželeske gosposke in oblastnike, de nas práv vladajo, in se resnično peržadenejo sa vse, kar zamore k' tvoji bōžji yasta, k' našemu žveliqanu, in k' miru in sreče vsega kerwanstva pomagata.

Dodéle nam Bog mirú, pravo edínost v'vere brez vsega razpertja in razdertja. Preobérne naše serija k' prave pokóre, in k' pravem pobolwanu našega živlena. Vnemaj v' nas ogem svoje

lubezne. Daj nam goreče æele po vsem,
kar je dobro in práv, de te bomo tvøji
otrøpe v' æivlene in v' smerte vwepe
in perjetne.

Prósemo tude, kakor nam sam ve-
líw prosite, o Bog, sa svøje prijátle
in sovráæneke, za zdrave in bolne, za
vse æalostne in revne kristjáne, za æi-
ve in mertve.

Teba bode védno perporouéno, o
Bog, vse naæe djane in nehane, vse
naæe délo in opravílo, naæe æivlene,
in nawa umrétev. Daj nam tvøjo gna-
do tukej iméte, in tamkej z' vseme
zvoúleneme dosepe, te v' veynem vesele
in zveliqane hvalite in yastite. To
nam, o Gospod, nebewke Wpe, do-
déle, po Jezuse Kristuse svøjim lu-
bam Sine, Gospode in odrewenike na-
wam, ktere s' teboj in s' svetem Duham
enake Bog æiví in kraluje od vékome
do vékome. Amen.

MOLÍTV ZA ĆESÁRJA.

Bog, várh vsah kraľestev, dodéle
svôjimu sluzabneku našemu Ćesarju I.
tvôjo moy, s' ktero se sovraĕnek pre-
mága, spoznáte in ĕastite, de bo, ker
se ga Ćesarja postavil, tude v' tvôjim
zavétje vseľ mogouen. Po Jezuse Ćri-
stuse, Gospoda našem. Amen.

3de se móľe pet oĕenáwev in ĕeĕeneh
Maríj.

N A Ú K 2

za sinóve in hĕere.

Spoutúj oĕeta in mater, de
bow dolgo ŕível, in de te
bo dŕbro na zemľe, prave
Bog v' ĕeterte zapoveda. Spoutúj
jih tedé (in vse svôje vikŕe).

- 1) Ne ogovŕe jih nakole gerdo, in
nespoutľivo. Ne raznawaj nih sla-
bost, ne nagajaj, ne ŕkodvaj jim, ne
zaneĕúj jih. Zakrívaj, kolekor mo-

rew, nih slabósta, in ne sramúj se jih nekola, če so tuda ravná, ala stara. Imej poterplene ænime, oni so ga tuda s' teboj iméle.

- 2) Bode jim v' vseh razéh pokóren, kteréh Bog ne prepové. Sluŕaj jih preŕ brez odlóga, ne pregovárjaj, in ne godernáj. Poslúŕaj rad in skerbnó nih náuke in svarjene: séj te dóbrotóje, in bol' vedó, kakor tí, kaj je práv ala nè, kaj dóbrotó ala škodlívo. Ne déljaj jim neŕ naspróte, neŕ po svoji glave in terne, temuŕ vpráŕaj jih, kaj je tréba storíte. Vpráŕaj jih rad za svet.
- 3) Luba jih. Æele in pærovæ jim vse dóbrotó, in polajŕaj jim teŕæve, če moreŕ. Déljaj jim vesele, kjer in kedar je móŕ. Pomagaj jim per déle, in stréŕ jim, če so stáre, nadlóæne, in bolne. Ne govóre od nih nekjer neŕ hudæga. Ne æale jih, in ne déljaj jim britkóste s' samopæwnem, napŕnem æivlenem.
- 4) Bode jim zvést; in ne jemlé jim skrevèj nobene razí, ne dnarjev, ne káj družega: tatvína bæ bela. Kar potrebúŕŕ, próse. Pomagaj jim raj-

we premožena varavate in ga pomnožite. Várej in déljaj rad.

- 5) Bratam in sestram bode perjázen in dober; pomagaj jim per déle, in ne krégaj, ne prepiraj se æníme, in ne stóre jim neq æalega.
- 6) Takó dober in perjazen bode tuda pøslam, in drugem per hiwæ. Ne zanequj, ne gerdoglede jih; ne bode jim zoparn, oster in terd. Lej tvøji blíæne so tuda pøslæ, in bøæji otrøne, kakor tí. Polajwaj jim, kolekor po pravíne morew, nih teæek stán.
- 7) Če pa kàj napynega per dræéine zagledaw, povej starwem, de jih pøsvare. Dolænost je starwem povédate, sejer se ptujih gréhov deleænega storiw. Vender pa vsake ηelo majhne reuí nekár ne práve, de nepotrébne zdraæbe in jeze ne naredi.

Sreçen je otrøk, ktere svøje starwe in druge vikwæ zavolo Bogá védno spowtuje. Bog bo tanemu otrøku svøje oblube ispolnil. —

M O L Í T 2 V

3 a s t a r w e .

O usmilena Bog, nebewke Oqe,
prave Oqe vseh lidí, daj te prosem,
mojim lubem starwem, na tém svéte
srečo, mír, zdravje in v' vsem nih
djane svøjo sveto pomóu in gnado;
po tém æivlene pa večno zveliqane.
Po Jezuse Kristuse Gospoda nawem.
Amen.

M O L Í T 2 V

3 a æ l a h t o , 3 n a n n e , p r i j a t l e
i n d o b r ó t n e k e .

O Bog, vír vsega dobræga, in da-
javen prave lubezne, ke vææew lidí
z' lubeznejo med seboj; daj, prosem,
moji ælahte, vsem mojim 3nanam,
prijátlam in dobrotnekam vse, kar po-
trebujejo na duwe in na telese. Ohra-
ne me jih, in poverne jim 3a nih

zvésto lubežen do mene, in za vse
nih mene storjene dobrote, večno
živlene. Po Jezusu Kristuse, Gospo-
de našem. Amen.

M O L Í T 2 V

za učenike.

O Bog, velíko velíko dobrega má
po mojih učenikeh delíw; dáj, te
prosem, de nih náuke vsele rad in
z'veselem posluwam, nih opomin-
jana k'svøji sreçe in k'svøjimu zvelí-
čanu obarnem, jim za nih skerb, per-
žadévane, pøterplene, in za nih lube-
žen do mene z'védno pridnostjo in
s'svetem živlenem vsele délam, in
se jim vsele hvaležen skazem. Negnaj
nih trud, in dodéle jim po tém živ-
lene večno zveličane. Po Jezusu Kri-
stuse, Gospode našem. Amen.

M O L Í T 2 V

za sovráenneke.

Gospod Jezus Kristus! tí se uqil vse lúdí, tude razæalnike in sovráenneke lubite, in se nam sam prelép 3gled prave lubezne do sovráennekov dal, ker se za ne na kríæe visejóu svøjiga nebewkaga Oqeta prøsil, rekoú: **O** q e, odpúste jim; prosem te, dàj møjim sovráennekam, kterem vse razæalene zavolo tebe iz serŋa rad odpustim, in jih lubem, dàj jim vse potrebnò, in dobro na svéte, odpúste jim nih gréhe, in perpelaj mene in nih svøje otroke v' veqno æivlene, ke æiviw in kralujew 3' Bogam Oqetam in svetam Duham edíne Bog od vékome do vékome. Amen.

M O L Í T 2 V

za lepó vreme.

O vsagamogóuna, nebeuka Oče, stóra se milostavo parjetne prōune nawe, ke ponižno k'tebe zdihújemo, in dodéle nam v'sedane potrebe stanovitno lepó, in gorko vreme, in razvesele nawe serna z'obílnem sadam zemle, de, ké smo zavolo svōjih gréhov po pravíne tepene, po tvōji dobrote usmilene dosežemo in obqútemo. Po Jezuse Kristuse Gospoda nawem. Amen.

M O L Í T 2 V

ob qase suwe.

O Bog, nebeuka Oče, ke nas svōje stvarí po svōji mogoucnosti æi-viū, po svōji modrosti vládaū, in po svōji dobrote milostavo ohranēū, pohlevno te prosemo, dáj nam potrebne dež in zmōqe zemlo z' rosó svōje ne-

beuķe milosta, de bomo 3' æivotnema
dobrotama razveseléna tvøjika nobew-
kehi darí loæej in 3' veyem zaupanem
æeléle. Po Jezuse Kristuse Gospode
nawem. Amen.

M O L Í T 2 V,

ob yase vøjske.

O Bog, ke vøjske potarew, in
sovraæneke v' te zaupajóyeh 3' moujó
svøje brambe preæenew, pomagaj
svøjim sluæábnekam, æe v' tvøjo mi-
lost kliqejo, de te bomo po premaga-
ne síle svøjih sovraænekov neprencha-
ma hvalíle in yastíle. Po Jezuse Kri-
stuse Gospode nawem. Amen.

POSEBN2 NAÚK2 3A MLADÉNČE.

Čístost in nedolænost.

Čístost in nedolænost ste nar lépwe
 učdnoste vsah kristjanov, posebno
 mladénčev. Iz nu izvira pravo ser-
 ŋa vesele, serunost, in perjetno,
 mirno æivlene. Pametnem ljudém
 in Bogú ste vweçe in perjetne, in
 plaúilo ju uaka v' nebesah veliko ve-
 liko, in veuno.

Neqístost in nesramnost pa ste ostud-
 ne Bogú in ljudém, in perpravete
 nesramneke æe na tém svête v' sra-
 mæto, v' nepøkoj, in v' vse mnoge
 nesreçe. Neqístneke se uedale bol
 pogrezújejo v' pregréhe in v' pogu-
 blene, in velikrat takó oterpnejo
 v' hudobii, de se ne dájo veu po-
 bolwate in oteta. Bog jim namreç
 svøjo gnado odvzame, in kaj bo we
 lè v' veunoste? —

Nekter2 se družaga ne boje, kakor sra-
 mæte, ktera iz tanh gréhov pride.
 Per ljudéh v' sramæto príte se tedé
 varejejo, in skrevèj védno pregréw-
 no æive, tar tolekani bol græwe, ker
 vedó, kaj délajo.

Mladényc in dekleta! yc hočete tolek-
wen bœjji dar, in tolekwno srečo,
yistost namrey in nedolœnost vsele
neomádeœvano ohranite, in se pred
yasnem in veynem pogublenem ob-
várevate, ogibajte se nevarnost in
perloœnost, kjer se yistost in ne-
dolœnost rada zgubí. Bœjite od nih,
kakor pred kayo.

Várej se tedé vsake :

- 1) Praznega postopana; zakaj postopane je vsega hudega začetek. Délaj rad, priden bode, in tudz ob praznekeh ale káj lépega bere, ale pa per bogaboječeh ludéh rad bode.
- 2) Várej se posebno in vsele hudobneh družeb in nesramneh pajdáwev. S' takeme se nekole ne peyáj, de te ne zapelajo. Zapelale pa te bodo gotóvo, yc k' nim grew. Kdor se s' smoló igrá, se kmalo vmaœe, prave sveto pismo.
- 3) Ne verjeme nekole takem, ke pravajo, de to ale to né gréh, deseravno je nesramno. Posluwaj svøjo vést; sej sam lahko véw in spoznaw, kaj vtegne gréh bite, ale nè.

Várej se vsele parvega gréha: parva gréh pelá beræ v' družega, sramoælivost míne, nedolænost se qedale bol zgubla, in kmalo je vsa zgubléna. Ne rene nakole: » To je »majhna réu"; ale pa: » Le samo »to bom storil, družega pa ney"; ale pa: » Samo zdé, pøtle pa ney »vey". Takó se bow kmalo v' gréh zakopal; in sramoælivost se æe zgubil, æe takó pravew.

- 4) Ne posluwaj nekole nesramneh pogovorov, wal in kvant. Tude se várej, de sam kàj tanega ne govoriw, ne pøjew, ne gledaw, kar neqíste misle in æele obudí.
- 5) Ne bode poæréwen v' jéde in pajæ. Poæréænost je rada samoglavna, prewerna, neqísta.
- 6) Bode sramoælev tude v' obléke, in tude kedar se sam. Misle, æe be se upal to ale to storite vpríqo svøjih starwew, uqenikov, in družeh bogabojeqeh ludi? —
- 7) Imej zmirej Bogá pred oumí; negóvo okó te povsod vide. Sodna dan, in morebite we prej, bo vse

znano, kakó se æivel. Bøæji tēmpel se — bode svet, imej sam sebe v' qaste, in ne bode nesramen, tude v' majhnem rečeh nè.

8) Møle rad, in prāv iz serŋa, posebno v' skuŋnave in nevarnosti. Povzdigne svøje misle k' Bogú: **Þ**u je naw: nas zamore s' svøjo sveto gnado varevate, in nas vareje. Reŋe v' skuŋnave: »O kàj pomaga gréh? »gréh je strup, ke se serŋer perjeten zdi, pa stráwno morí.»

9) Møde rad k' spovede. V' sveteh zakramenteh slabe qløvek moq dobiva, gréh premagate.

10) Časte mater bøæjo, in prøse jo, de zate Bogá próse, in de qisto in nedolæno æivíu, kakor je ona. Spomne se tude, de te angelne bøæji videjo. —

M O L Í T 2 V

za yistost in nedólnenost.

Gospod Jezus Kristus, varh yisto-
ste in lubitel sramoëlivoste, ke se ho-
tel pokazat, kolekan te je yistost do-
padliva, v'preyiste Devine bite spo-
yet: poglej milostevo mojo slabost, in
daj me meseno poëelene s' tvojo sve-
to pomoujo krotite, vse neyiste sku-
nave stanovitno premagevate, in svoje
teló s' tvojim straham napolnite, de
te premágavue letéga domáuega so-
vraæneka s' yistem telesam slúæem, in
z'ouíuyenem serham dopadem, ke æi-
viu in kralujew z' Bogam Ouyetam in
s' svetem Duham edine Bog od vékome
do vékome. Amen.

M O L Í T A V

za srečno smert.

O lubezníva, milosteva, in od vékome izvolena devíña mate Jezusova, Maríja, prósemo te zavolo tvøje in tvøjiga lubega Sina Jezusa Kristusa britkoste in grenkoste, ktero sta iméla, tí pod kríæem, on na kríæe; nar bol pa tisto uro, ko se je negova sveta duwa od negovega telesa ločila; proša za nas, de nam k'pomoqe príde, kedar se bodo naše uboge duwe od našega æivøta jele loqite, de jih sprejame v' svøje milosteve roke, in jim véčno zveliqane v' svetem raji dodelí. Perporøqe nas zdé, in našo zádno uro Bogú. Ne zapuste nás, o Maríja!

M O L Í T V E

per umírajoueh.

L a t e n í j e.

Gospod usmíle se!

Kriste usmíle se!

Gospod, usmíle se!

Sveta Marija, mate bŏæja, prŏse
Bogá zan, (zano)!

Vse svete angele in arhangele,
prosíte Bogá zan, (zano)!

S. Abel,	}	prŏse Bogá zan, zano)!
S. Abraham,		

Vse verste pravíqneh, prosíte
Bogá zan (zano)!

Vse svete ouáke in preroke, pro-
site Bogá zan, (zano)!

S. Janez Kersník,

S. Joæef,

S. Peter,

S. Pavel,

S. Andrej,

S. Jakop,

S. Janez,

}	prŏse Bogá
	zan, (zano)!

Vse svete apostel-
ne in evangeliste,
Vse svete učenice } prosíte Bogá
Gospodove, } zan, (zano)!
Vse svete nedolžene
otrpnice,

S. Štefan, } prosíte Bogá zan,
S. Lovren, } (zano)!

Vse svete marternice, prosíte
Bogá zan, (zano)!

S. Silvester, }
S. Gregor, } prosíte Bogá zan,
S. Avgustin, } (zano)!
S. Hironim,

Vse svete škofe in spoznevavnice,
prosíte Bogá zan, (zano)!

S. Benedikt, } prosíte Bogá zan,
S. Frančišek, } (zano)!

Vse svete menihi in pušavnice,
prosíte Bogá zan, (zano.)!

S. Marija Magdaléna, } prosíte Bogá
S. Ležija, } zan, (zano)!

Vse svete device in vdóve, pro-
síte Bogá zan, (zano)!

Vse svetníke in svetníŕe bœæji,
prosíte Bogá zan, (zamo)!

Bode milostev, zanesa mu, (ji)
o Gospod!

Bode milostev, réwe ga, (jo)
o Gospod!

Bode milostev, réwe ga, (jo)
o Gospod!

Od svøje jêze,

Od nesrečne smerte,

Od peklenške kazne,

Od vsega hudega,

Po svøjim røjstve,

Po svøjim kriæ in terplene,

Po svøji smerte in po svøjim
pokópe,

Po svøjim qastitlevem vsta-
jene,

Po svøjim qudnem vnebo-
hode,

Po miloste svetega Duhá po-
terdníka,

Od dneve sœdbe,

réwe ga, (jo) o Gospod!

Mí gréwnake,

De mu (ji) zanesew,

De mu (ji) gréhe odpusti
stiw,

De ga (jo) v' veyno æivle-
ne perpelaŵ,

Gospod usmile se!

Kriste usmile se!

Gospod usmile se!

te prosamo, sliw nas!

Ŭqe naw. Čeŵjena Maríja.

M O L Í M O,

O Bog, zaŵetek in kōnen vseh
reŵi, ke se ŵlovéka ŵudno po svoji
podobe stváril, in ga grawiwŵega we
ŵudnewe od veŵnega pogublena odré-
wil, sprejeme milostewo duŵo brata
nawega (sestre nawe), in dāj ji deleæ
med izvolenema. Po Jezuse Kristuse
Gospode nawem, Amen.

M A L E B I L E.

- R. Otme me od veune smerte, o Bog,
tiste strawne dan, * ko se bosta
nebó in zemla tresla; * ko prí-
deu sodet 3' ognem svét.
- ✱. Prestrawen vas trepejem, ker pride
sodba, oh, in jezga strawna! ko
se bosta nebó in zemla tresla.
- ✱. Jezge dan bo tiste dan, togote in
nesreče, o veleke in pregrenka
dan! ko prideu sodet 3' ognem
svét.
- ✱. Veune mír jim daj, o Bog! ne-
bouka luč jim vsele svéte. Otme
me od veune smerte, o Bog, ti-
ste strawne dan, ko se bosta nebó
in zemla tresla, ko prideu sodet
3' ognem svét.

Gospod usmile se!

Kriste usmile se!

Gospod usmile se!

Que naučid,

✠. In nas ne pelaj v' skušnavo.

R. Tamuž réwe nas od hudega.

✠. Od peklenſkeh vrát.

R. Otme, Bog, negovo (neno) duwo.

✠. Daj ji v' mírě pouívate.

R. Amen.

✠. Bog usliwě mōjo molitev.

R. In mōje vpatje pride do tebe.

✠. Bog bodě z' vame.

R. In s' teboj.

M O L Í M O,

Réwe, proſemo, o Bog, duwo
svōjiga sluſabneka (ſkuſabneſije) I. de
letá svēt zapuſtívwe tebe æiví, in ji,
kar je po ſlověwke slabostě v' æivlene
pregrewila, po svōji neskōnſne milo-
stě odpuſtíw. Po Jezusa Kristusa Go-
spode nawem. Amen.

✠. Veſne mír jim daj, o Bog!

R. In nebeſka luč jim vsele svétě.

✠. Daj jim v' mírě pouívate!

R. Amen.

STRAUNȚ DAN.

StraunȚ dan bo dan plaquila:
 Zemla bo se v' prah zdrobila —
 Priya David in Sibila.

Grōzen strah bo svēt obdājal,
 Kedar bo sodnik prihājal,
 K'ōstre sodbē qlōv'k vestājal.

Jela bo trobenta péte,
 Mertvem po grobēh gromēte,
 K' sodbē ite jim velēte.

Smert, natōra bo starmēla,
 Kedar bode stvar oæ'véla,
 K' bōæjimu sodniku h'tēla.

Bukve bōdo parnevene:
 Déla bodeu bral storjene
 Dobre vse in nepowtene.

Bo sodník tade se vsedel,
 Vse, karkol je ťlov'k naredel,
 Nélz svét bo tístkrat védel.

Reveæ, kám se ťem podáte?
 Kjé prijátla tam iskáte?
 Komaj dobram bo obstáte. —

Kral nezmerne vesokóste,
 Réwew swøje brez vrednóste,
 Réwe me ve møj' slabóste!

Spomne se, o Jezus míle,
 De so záme te moríle!
 Prosam, tíste dan se vsmíle!

Truden hōtel se hodíte,
 Záme swøjo krí prelíte:
 Dàj k' zveliqanu to bite.

Dàj te jméte pomouníka,
 Swøjih duw odrēweníka,
 Prédén víd'mo te sodníka.

De sem krív, to sam spriújem,
 Sam pred sabo²se sramújem,
 Pa zanes², Bog! zdihújem.

Rane gréwnenje zašelil:
 Talovája se zveselil:
 Men² upane dodelil,

Nésam vréden odpuyána:
 Vender Bog pomilevána,
 Várej v' ožen me jokána!

Med ovne me den' ovqíno,
 Réwe zmed kozlón srotíno,
 In poklíqe na desníno!

Ko zavéræene prekl²ete
 Pahn²el v' ožen bow ujete,
 Dene me takrat med svete.

Sliwaj pr²owno, Bog, pohlevno!
 Duwo glej pobíto, revno!
 Skerba záme stvar nevkrevno!

Dan jókána, polne stráha,
Ko bo ųľovek wal iz praha! —

Naj mu nega hudobíje
Milost tvøja, Bog! omíje.

Dàj jim Jezus, naw pastír,
Večne pøkoj ina mír. Amen.

K A 3 Á L O.

	Stran
Predgovor - - - - -	1
Jutrane molitve - - - - -	5
Molitev pred délam - - - - -	8
Molitev po déle - - - - -	9
Molitev pred naúkam - - - - -	9
Molitev po naúke - - - - -	10
Molitev na pawe - - - - -	11
Pésam na pawe - - - - -	11
Angelsko ueyene - - - - -	12
Molitev pred jadjó in po jéde -	13
Veyerne molitve - - - - -	13
Molitve per svete mawe - - -	17
Pésam per svete mawe - - -	42
Molitev pred pridgo in pred ker- wanskam naúkam - - - - -	50
Molitev po pridge in po kerwan- skam naúke - - - - -	51
Spoved, (naúke in molitve) - -	52

Sveto Obhajilo (naúke in mo- litve) - - - - -	73
Trí boæje qednoste - - - - -	92
Molitve in premiølevana o praz- nenjeh léta. V' advente - -	96
Molitve o boæije - - - - -	98
Molitve kønnej léta - - - - -	99
Zahválna pésam - - - - -	101
Veleke téden - - - - -	105
O velike nøqe, pésam - - - - -	108
O binkøtjeh, pésam - - - - -	111
Svetega réwnega telesa dan, pésam	114
Pésam per svetem æegne - - - -	120
Druga pésam per svetem æegne -	121
O praznenjeh matere boæje, le- teníje - - - - -	122
Pésam od æalostne matere boæje -	130
Dan tvøjiga godú - - - - -	133
Molitev k' angelju varhu - - - -	134
Molitev k' svøjimu patronu - - -	135
O vseh sveteh, leteníje - - - -	135
Molitev za Nesárja - - - - -	151
Naúke za sínøve in hũere - - -	151

